

วารสารการบริหารปกครอง และนวัตกรรมสังคม

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม - ธันวาคม 2568

Journal of Governance and Social Innovation

Vol. 2 No. 1 July - December 2025

ISSN 3056-9591 (Online)

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
College of Law and Government Sisaket Rajabhat University

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2568

วารสารการบริหารปกครองและนวัตกรรมสังคม วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

Journal of Governance and Social Innovation, Sisaket Rajabhat University

วารสารการบริหารปกครองและนวัตกรรมสังคม วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ปีที่ 2 ฉบับที่ 2
กรกฎาคม - ธันวาคม 2568 ISSN 3056-9591 (Online)

เจ้าของ

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

กำหนดการเผยแพร่

ปีละ 2 ฉบับคือ ฉบับที่ 1 มกราคม - มิถุนายน และ ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม

วัตถุประสงค์

เพื่อเป็นแหล่งเผยแพร่บทความวิชาการและบทความวิจัยด้านสังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และนวัตกรรมสังคม ทั้งของคณาจารย์ นักศึกษา และนักวิจัยทั้งในและนอกมหาวิทยาลัยให้เป็นที่รู้จัก

เงื่อนไขการตีพิมพ์

ทุกบทความที่ตีพิมพ์ต้องผ่านผู้ทรงคุณวุฒิอย่างน้อยสามท่านที่เสนอและขอคิดเห็นของบทความในวารสารนี้จะเป็นของผู้เขียน แต่ท่านไม่ถือว่าเป็นที่เสนอและขอคิดเห็นของกองบรรณาธิการการบริหารปกครองและนวัตกรรมสังคมซึ่งกองบรรณาธิการ ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยและไม่ขอผูกพันด้วยประการใดๆและกองบรรณาธิการการบริหารปกครองและนวัตกรรมสังคม ของวิทยาลัย กฎหมายและการปกครอง ไม่สงวนสิทธิ์คัดลอกแต่ให้อ้างอิงที่มาของข้อความที่นำไปกล่าวอ้างในที่ต่างๆอย่างเหมาะสม

ขอบเขต

ด้านสังคมศาสตร์ รัฐประศาสนศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ และนวัตกรรมสังคม

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อลงกต แผนสนธิ

เลขานุการกองบรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.สุรศักดิ์ จันทา

ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย ชันทอง

กองบรรณาธิการ

ภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

รองศาสตราจารย์ ดร.เอกพงษ์ วงศ์คำจันทร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

รองศาสตราจารย์ ดร.ภักดิ์ จรรยาสุทธีวงศ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

รองศาสตราจารย์ ดร.วระเดช ภาวัตเวคิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ

หน่วยงานภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.ศุภชัย ยาวะประภา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ปิยากร หวังมหารพร

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

รองศาสตราจารย์ ดร.สุระทิน ชัยทองคำ

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ศาสตราจารย์ตรีเนตร สารพงษ์

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรเพชร ชลศักดิ์ตระกูล
ศาสตราจารย์ ดร.สมเกียรติ วันทะนะ
ศาสตราจารย์ ดร.วราภรณ์ จุลปานนท์

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญประเมินบทความ (Peer Reviews) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญภายนอกมหาวิทยาลัย

รองศาสตราจารย์ ดร.ปาริชา มารี เคน
รองศาสตราจารย์ ดร.กตัญญู แก้วหานาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เสกสรรค์ สนวา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วันชัย สุขตาม
ดร.ฉัตรนรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี
อาจารย์ ดร.วิษณุ ปัญญาณรงค์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สถาพร วิชัยรัมย์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนศพล อินทร์จันทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เชาวลิต สมพงษ์เจริญ
อาจารย์ ดร.สุนัย ทะคำสอน
อาจารย์ ดร.ภูวดล คำสนิท
อาจารย์ ดร.ชวิน ต้าบุญเรือง
อาจารย์ ดร.จุฬาพัฒน์ กิระภูมิธรรม
ศาสตราจารย์ ดร.สิริพรรณ นกสวน
นาวาเอก อ.ดร.หัสไชยญ มั่งคั่ง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศาสตรินทร์ ต้นสุน
รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรพล พุทธิรักษา
รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งนภา ยรรยงเกษมสุข
รองศาสตราจารย์ ดร.โอฬาร ถิ่นบางเตียว
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ปิยณัฐ สร้อยคำ
อาจารย์ ดร.วีรชน เกษสกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประพีร์ อภิชาติสกุล
อาจารย์ ดร.ศิวพล ชมพูนันท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นฤตม์ เจริญศรี
อาจารย์ ดร.โอฬาร อ่องพะ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เพิ่มศักดิ์ จะเรียมพันธ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กานต์ บุญยะกาญจน
รองศาสตราจารย์ ดร.บุษอรียีหิมะ
อาจารย์ ดร.ศิบัติ นพประเสริฐ
ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ โพธิ์สว่าง
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ
รองศาสตราจารย์ ดร.ศิริวิติ วิวิธคุณากร
รองศาสตราจารย์ ดร.วัชรภรณ์ จันทนกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยเอก ดร.ณัฐดนัย แก้วโพนงาม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญจิรา วิจิตรวัชรารักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เศวตาภรณ์ ตั้งวันเจริญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญรัตน์ พุทธิพงษ์ชัยชาญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธนพัฒน์ จงมีสุข
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐพัชร วรพงศ์พัชร

มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยพิษณุโลก
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
มหาวิทยาลัยนอร์ท
มหาวิทยาลัยเกริก
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยนเรศวร
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยบูรพา
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยแม่โจ้-แพร่ เฉลิมพระเกียรติ
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
มหาวิทยาลัยศิลปากร
นักวิชาการอิสระ
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์
มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญภายในมหาวิทยาลัย

[illegible]

จัดรูปเล่ม : นางอัจฉรา จันเทพา
นางวรางคณา ปุ้ยสูงเนิน
นางสาวทิพวัลย์ โสพิข

ศิลปกรรม : นายสันติภาพ รัตนวรรณ

ประชาสัมพันธ์ : ผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติชัย ชันทอง
 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ปรารภณา มะลิไทย

ฝ่ายพิสูจน์อักษร : นางวิลาสินี รัตนวรรณ
นางสาวสมฤทัย ปิยะพิสุทธิ์

สำนักงาน :

สำนักงานคณบดีวิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง ชั้น 2 อาคารเฉลิมพระเกียรติ 50 พรรษา มหาวชิราลงกรณ
มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 33000 โทรศัพท์ 09 3123 3696 แฟกซ์ 0 4564 3607
Email : journal.cle.sskru@gmail.com

เผยแพร่เมื่อ เดือนสิงหาคม 2568

บทบรรณาธิการ

วารสารการบริหารปกครองและนวัตกรรมสังคม ฉบับนี้เป็นปีที่ 2 ฉบับที่ 2 (กรกฎาคม-ธันวาคม 2568) เป็นวารสารที่นำเสนอผลงานบทความทางวิชาการ บทความวิจัย และวิจารณ์หนังสือของนักวิชาการ คณาจารย์ นิสิต นักศึกษาในด้านการบริหารปกครองและสาขาอื่นๆในด้านสหวิทยาการด้านสังคมศาสตร์ สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน, สาขารัฐศาสตร์, สาขาวิชานิติศาสตร์, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์และสาขาอื่นๆที่เกี่ยวข้องเพื่อการเผยแพร่ผลงานแก่ผู้สนใจ โดยมีกำหนดออก 2 ฉบับต่อปี คือฉบับที่ 1 (มกราคม – มิถุนายน) และฉบับที่ 2 (กรกฎาคม – ธันวาคม) ซึ่งเผยแพร่ในรูปแบบวารสารออนไลน์

โดยบทความในวารสารฉบับนี้ใช้เกณฑ์คุณภาพมาตรฐาน โดยมีผู้นิพนธ์มาจากหลากหลายหน่วยงาน ทั้งภายในและภายนอก ซึ่งผลงานทางวิชาการดังกล่าวทางกองบรรณาธิการได้จัดส่งไปให้คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบบทความ (Peer Reviewer) อย่างน้อยจำนวน 3 ท่านพิจารณาแก้ไขเพื่อ ความสมบูรณ์ของบทความก่อนการเผยแพร่ทางวิชาการที่มาจากหลากหลายหน่วยงานของแต่ละสาขาเป็นผู้ พิจารณาเพื่อ ความสมบูรณ์ของบทความ และมอบให้ผู้นิพนธ์นำบทความไปปรับปรุงแก้ไขเป็นการเรียบร้อย แล้วก่อนการตีพิมพ์ตามกติกาและรูปแบบการตีพิมพ์เผยแพร่ขอขอบคุณคณาจารย์ นักศึกษา และผู้สนใจทั่วไป ทุกท่านที่ให้ความสนใจร่วมส่งบทความเผยแพร่ในวารสารการบริหารการปกครองและนวัตกรรมท้องถิ่นและ ขอขอบคุณกองบรรณาธิการคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิประเมินและตรวจสอบบทความทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อลงกต แผนสนิท

บรรณาธิการ

สารบัญ

หน้า

กองบรรณาธิการ

คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ

บทบรรณาธิการ

ข้อบทรความ

กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน	1
อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ	
กุลธิดา ถิ่นขาม, ทักษิณา อ่อนซ้อย, วริศรา สุทธิจักษ์, วาสนา อดใจ, ปรารธนา มะลิไทย และลือศักดิ์ แสงวงมี	
ความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้	14
อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ	
ศุภนิดา ทองค้อ, สุพลักษณ์ ขุมเงิน, สุธิดา กองทอง, เครือฟ้า สัมมนา และปรารธนา มะลิไทย	
ประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ	27
อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ	
อรทัย อุ้นคำ และธนศพล อินทร์	
ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน	36
อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์	
สุภัทสร บุตรบุญ	
แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์	47
รักชนก วัชรรัศมี และธนศพล อินทร์จันทร์	
ความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านสาธารณสุขของประชาชนเทศบาลตำบลตรอน	61
อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์	
อภิญา ชันทะ	

กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

Mechanisms and Patterns of Vote Buying and Selling in the Context of Villages in the Huai Thap Than Subdistrict Municipality, Huai Thap Than District, Sisaket Province

กุลธิดา ถิ่นขาม¹, ทักษิณา อ่อนช้อย², วริศรา สุทธิจักร³,
วาสนา อดใจ⁴, ประรณนา มะลิไทย⁵, ลือศักดิ์ แสงวงมี⁶ และ ประจวบ จันทร์หมื่น⁷

Received : 6 August 2024

Revised : 19 December 2024

Accepted : 26 December 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1.เพื่อศึกษากลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน 2.เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน 3.เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน รูปแบบการวิจัยเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ โดยวิจัยเชิงปริมาณนั้นใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน จำนวน 357 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ตามสูตรของ Yamane (1937) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.05 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Pearson's Correlation Coefficient และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis)

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยด้านความยากจน ($\bar{X}$ = 4.22) อยู่ในระดับมากที่สุด รองลงมาคือ ด้านผลกระทบการซื้อสิทธิขายเสียง ($\bar{X}$ = 3.97) ด้านการปกครองท้องถิ่น ($\bar{X}$ = 3.87) ด้านทรัพยากร ($\bar{X}$ = 3.79) ด้านวัฒนธรรมการเมือง ($\bar{X}$ = 3.77) ด้านรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ($\bar{X}$ = 3.75) และด้านกลไกการซื้อสิทธิขายเสียง ($\bar{X}$ = 3.73) การทดสอบความสัมพันธ์พบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรมการเมือง (.739) ด้านการปกครองท้องถิ่น (.721) ด้านทรัพยากร (.701) และด้านความยากจน (.510) มีความสัมพันธ์เชิงบวก

¹ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University E-Mail : mymay590@gmail.com

² นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University E-Mail : taksina1936@gmail.com

³ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University E-Mail : Suttijakwarisara@gmail.com

⁴ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University E-Mail : Wassna250@gmail.com

⁵ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Assistant Professor in Public Administration at Sisaket Rajabhat University E-Mail : prathana.m08@gmail.com

⁶ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Assistant Professor in Political Science at Sisaket Rajabhat University E-Mail : pong.p2551@gmail.com

⁷ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Assistant Professor in Political Science at Sisaket Rajabhat University

กับกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า ปัจจัยด้านวัฒนธรรม ($\beta = .392$) ด้านการปกครอง ($\beta = .273$) และด้านทรัพยากร ($\beta = .237$) มีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เทศบาลตำบลห้วยทับทันควรป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง ควรประชาสัมพันธ์หรือรณรงค์ปลุกจิตสำนึก ให้ประชาชนตระหนักและเห็นถึงผลเสียที่เกิดจากการขายเสียง มีการตรวจสอบ และควรจัดให้มีการกรรมการเลือกตั้งหรือ เจ้าหน้าที่ของรัฐลงพื้นที่ทุกหมู่บ้านโดยเริ่มตั้งแต่วันหาเสียง จนถึงวันเลือกตั้ง เพื่อดูแลและตรวจสอบได้ง่ายและชัดเจน ดูแลเข้มงวดในการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงอย่างจริงจัง

คำสำคัญ : กลไกการซื้อสิทธิขายเสียง, รูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง, หมู่บ้าน

ABSTRACT

This research aims to 1) examine the mechanisms and forms of vote-buying in the Huai Thap Than Subdistrict Municipality; 2) investigate the factors related to these mechanisms and forms; and 3) study the factors influencing them. Using quantitative methods and a questionnaire, data was collected from 357 eligible voters in the municipality, selected through stratified random sampling based on Yamane's formula (1937) with a 95% confidence level and a 0.05 margin of error. Data analysis includes mean, percentage, standard deviation, Pearson's correlation coefficient, and multiple regression analysis.

Findings indicate that poverty ($\bar{X}=4.22$) is the highest factor, followed by the impact of vote-buying ($\bar{X}=3.97$), local governance ($\bar{X}=3.87$), resources ($\bar{X}=3.79$), political culture ($\bar{X}=3.77$), forms of vote-buying ($\bar{X}=3.75$), and mechanisms of vote-buying ($\bar{X}=3.73$). Correlation analysis shows significant positive relationships between political culture (.739), local governance (.721), resources (.701), poverty (.510), and the mechanisms and forms of vote-buying at the .01 level. Multiple regression analysis reveals that culture ($\beta=.392$), governance ($\beta=.273$), and resources ($\beta=.237$) significantly influence vote-buying mechanisms and forms at the .05 level.

Recommendations include raising public awareness about the negative effects of vote-selling, promoting civic duty, conducting regular inspections, and assigning election officials to each village throughout the campaign period to ensure clear oversight and prevent vote-buying.

Key word : Mechanisms of vote buying, Patterns of vote buying, Village

บทนำ

การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกของไทย ซึ่งเป็นการเลือกตั้งทางอ้อมครั้งเดียวที่เกิดขึ้นภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช 2475 โดยมาตรา 16 กำหนดให้สภาผู้แทนราษฎรประกอบด้วยสมาชิกซึ่งราษฎรเป็นผู้เลือกตั้ง และมาตรา 17 ระบุว่าคุณสมบัติของผู้เลือกตั้ง ผู้สมัครรับเลือกตั้ง วิธีการเลือกตั้ง และจำนวนสมาชิกให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในบทเฉพาะกาล มาตรา 65 ระบุว่า ตราบเท่าที่ราษฎรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งยังมีการศึกษาไม่จบประถมศึกษาสามัญมากกว่ากึ่งหนึ่งของผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด แต่ไม่เกิน 10 ปี (พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ, 2024)

ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ.2475 ประเทศไทยมีการใช้ระบบการเลือกตั้งที่สามารถสรุปได้เป็น 3 ช่วง เวลา ดังนี้ ช่วงระยะเวลาแรก การเลือกตั้งเมื่อวันที่ 15 พฤศจิกายน พ.ศ.2576 เป็นการเลือกตั้งทางอ้อมภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช 2475 และต่อมาเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน พ.ศ.2539 เป็นการเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และพุทธศักราช 2534 เป็นระบบการเลือกตั้งแบบเสียงข้างมากธรรมดา ช่วงระยะที่สอง เกิดรัฐธรรมนูญฉบับประชาชนเกิดการเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งจากระบบเสียงข้างมากแบบธรรมดาเป็นการเลือกตั้งแบบผสม อันเป็นการผสมผสานระบบการเลือกตั้งแบบเสียงข้างมากกับการเลือกตั้งระบบสัดส่วนแบบบัญชีรายชื่อ ช่วงระยะที่สาม หลังรัฐประหาร พ.ศ.2557 มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 กลไกสำคัญที่ถูกนำมาใช้ครั้งแรกคือ ระบบการเลือกตั้งและการนับคะแนนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อแบบใหม่ ที่เรียกว่าระบบจัดสรรปันส่วนผสม (สำนักงานคณะกรรมการเลือกตั้ง, 2024)

การซื้อสิทธิขายเสียงเป็นปัญหาที่พบได้บ่อยในหมู่บ้าน ในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ ปัญหานี้เกิดขึ้นเมื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งขายเสียงของตนให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อแลกกับผลตอบแทน เช่น เงิน อำนาจ หรือผลประโยชน์อื่นๆ ปัญหานี้ส่งผลเสียต่อระบบประชาธิปไตยอย่างมาก เพราะทำให้ผู้มีสิทธิเลือกตั้งไม่สามารถใช้สิทธิของตนอย่างอิสระ และทำให้ผลการเลือกตั้งไม่สะท้อนถึงความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง ในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ ปัญหาการซื้อสิทธิขายเสียงเป็นปัญหาที่รุนแรง ปัญหานี้มีมานานแล้ว และส่งผลเสียต่อการเลือกตั้งท้องถิ่นหลายครั้ง มีรายงานว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งบางคนใช้วิธีการซื้อสิทธิขายเสียงเพื่อชนะการเลือกตั้ง และประชาชนหลายคนก็ขายเสียงของตนให้กับผู้สมัครรับเลือกตั้งเพื่อแลกกับผลตอบแทน

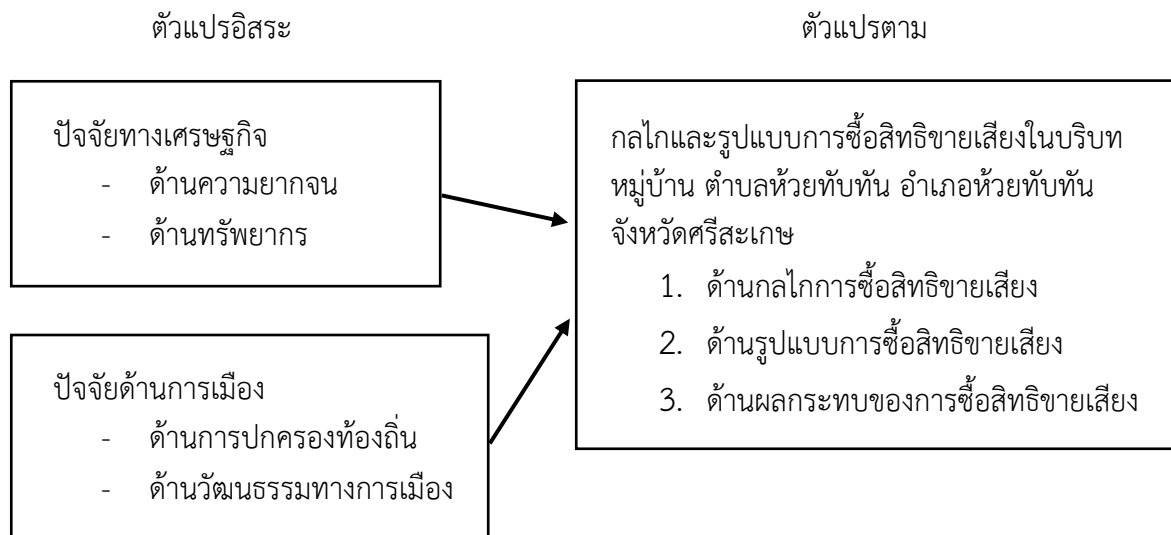
ด้วยเหตุผลกล่าวมาในข้างต้นนั้นทางคณะผู้จัดทำจึงมีความสนใจเกี่ยวกับการศึกษากลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้าน และเพื่อศึกษามูลเหตุที่นำไปสู่ผลกระทบของการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษากลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้าน ในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชากรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ ในปี พ.ศ.2567 มีทั้งหมดจำนวน 3,323 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้จากการสุ่มประชากร โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ตามสูตรคำนวณของ Taro Yamane ที่ระดับความเชื่อ 95% และกำหนดความคาดเคลื่อนยอมรับได้ .05 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 357 คน

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนบุคลากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกแต่ละหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

หมู่ที่	ชื่อชุมชน	จำนวน (คน)	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	ตลาดห้วยทับทัน	336	36
2	ห้วยทับทันตะวันออก	194	21
3	ฝั่งธน	341	37
4	หนองสิมใหญ่	959	102
5	หนองสิมน้อย	677	73
6	ทุ่งมน	417	45
7	สวัสดี	399	43
รวม		3,323	357

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจรายการ (Check List) เกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัว ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้าน ในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมมีลักษณะเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended Form) เพื่อให้ตอบแบบสอบถามได้เสนอแนะความคิดเห็นเพิ่มเติม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์ด้วยวิธีการหาความเฉลี่ย (Mean) และค่าร้อยละ (Percentage)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้าน ในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ วิเคราะห์โดยวิธีการค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยแยกเป็นรายข้อ รายด้าน และโดยภาพรวม นำเสนอข้อมูลเป็นตาราง ประกอบคำอธิบายเกณฑ์ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ย

3. การเปรียบเทียบความสัมพันธ์กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ จำแนก ด้านความยากจน ด้านทรัพยากรด้านการปกครองท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรมทางการเมือง ด้านกลไกการซื้อสิทธิขายเสียง ด้านรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ด้านผลกระทบการซื้อสิทธิขายเสียง วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน Pearson Correlation Coefficient

4. การเปรียบเทียบผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน

จังหวัดศรีสะเกษ จำแนก ด้านความยากจน ด้านทรัพยากร ด้านการปกครองท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรมทาง
การเมือง วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการถดถอยพหุคูณด้วยสถิติ Regression analysis

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาล
ตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาล ตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

ผลการวิจัยพบว่า กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบล
ห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกได้ตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผล และการจัดอันดับ ของปัจจัยที่มีผลต่อกลไก
และรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน
จังหวัดศรีสะเกษ

ปัจจัยที่มีผลต่อกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงใน บริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	จัดอันดับ
ด้านความยากจน	4.22	1.15	มาก	1
ด้านทรัพยากร	3.79	.892	มาก	3
ด้านการปกครองท้องถิ่น	3.82	.917	มาก	2
ด้านวัฒนธรรมทางการเมือง	3.77	.943	มาก	4

จากตารางที่ 2 พบว่าด้านความยากจน มากเป็นอันดับ 1 กล่าวคือ อยู่ในระดับมากที่สุดที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.22 (S.D.=
1.15) ด้านการปกครองท้องถิ่นเป็นอันดับ 2 อยู่ในระดับมากที่สุดที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.79 (S.D.=.892) ด้านทรัพยากร
เป็นอันดับ 3 อยู่ในระดับมากที่สุดที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.82 (S.D.=.917) และวัฒนธรรมทางการเมืองเป็นอันดับ
สุดท้าย อยู่ในระดับมากที่สุดที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.77 (S.D.=.943) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผล และการจัดอันดับ ของปัจจัยที่มีผลต่อกลไก
และรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน
จังหวัดศรีสะเกษ

ปัจจัยที่มีผลต่อกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงใน บริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล	จัดอันดับ
ด้านกลไกการซื้อสิทธิขายเสียง	3.73	.909	มาก	3
ด้านรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง	3.75	.965	มาก	2
ด้านผลกระทบการซื้อสิทธิขายเสียง	3.97	.892	มาก	1

จากตารางที่ 3 พบว่า ด้านผลกระทบการซื้อขายเสี่ยงเป็นอันดับที่ 1 กล่าวคือ อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.97 (S.D.=.892) ด้านรูปแบบการซื้อขายเสี่ยงเป็นอันดับที่ 2 อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.75 (S.D.=.965) และด้านกลไกการซื้อขายเสี่ยงเป็นอันดับสุดท้าย อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.13 (S.D.=.909) ตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับกลไกและรูปแบบการซื้อขายเสี่ยงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

ผลการวิจัยพบว่า การวิเคราะห์ประสมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความสัมพันธ์ของปัจจัยมีความสัมพันธ์ต่อกันและรูปแบบการซื้อขายเสี่ยงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อกันและรูปแบบการซื้อขายเสี่ยงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตัวแปร	Correlations							
	X1	X2	X3	X4	Y1	Y2	Y3	Y
ด้านความยากจน (X1)	1	.555**	.570**	.523**	.463**	.457**	.382**	.510**
ด้านทรัพยากร (X2)		1	.744**	.666**	.646**	.621**	.524**	.701**
ด้านการปกครองท้องถิ่น (X3)			1	.693**	.650**	.650**	.541**	.721**
ด้านวัฒนธรรมการเมือง (X4)				1	.611**	.698**	.524**	.739**
กลไกการซื้อขายเสี่ยง (Y1)					1	.676**	.480**	.847**
รูปแบบการซื้อขายเสี่ยง (Y2)						1	.622**	.906**
ผลกระทบการซื้อขายเสี่ยง (Y3)							1	.806**
กลไกและรูปแบบการซื้อขายเสี่ยง (Y)								1

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของปัจจัยด้านความยากจน (X1) กับกลไกและรูปแบบการซื้อขายเสี่ยง (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .510 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านทรัพยากร (X2) กับกลไกและรูปแบบการซื้อขายเสี่ยง (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .701 ปัจจัยด้านการปกครองท้องถิ่น (X3) กับกลไกและรูปแบบการซื้อขายเสี่ยง (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .721 ปัจจัยด้านวัฒนธรรมการเมือง (X4) กับกลไกและรูปแบบการซื้อขายเสี่ยง (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .739 ซึ่งทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. ผลการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณระหว่างปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 5 ผลการศึกษาสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณการนำค่าน้ำหนักความสำคัญอำนาจพยากรณ์ของตัวแปร ปัจจัยด้านความยากจน ปัจจัยด้านทรัพยากร ปัจจัยด้านการปกครองท้องถิ่น ปัจจัยด้านวัฒนธรรมการเมือง ที่ส่งผลต่อกลไกรูปแบบและผลกระทบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทันตำบลห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

Model	ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	Coefficients		t	Sig
					b	β		
1	ด้านวัฒนธรรม	.739	.546	.544	.604	.739	20.651	.000
2	ด้านวัฒนธรรม	.793	.629	.627	.377	.461	10.266	.000
	ด้านการปกครอง				.338	.401	8.944	.000
3	ด้านวัฒนธรรม	.808	.652	.649	.320	.392	8.547	.000
	ด้านการปกครอง				.229	.273	5.333	.000
	ด้านทรัพยากร				.205	.237	4.796	.000

a = .960 S. E._{est} = .45697

*p<.05

จากตารางที่ 5 จากตารางที่ 22 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนโดยการนำตัวแปร ในด้านความยากจน ด้านทรัพยากร ด้านการปกครองท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรมการเมืองทั้งหมดเข้าสมการพบว่า สามารถพยากรณ์กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 ได้แก่ ($\beta=.392$)ด้านวัฒนธรรม ($\beta=.273$)ด้านการปกครอง ($\beta=.237$)ด้านทรัพยากร ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณเท่ากับ.808 ส่วนตัวแปรที่เหลือคือ ด้านความยากจน ไม่สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพรูปแบบและกลไกการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้าน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษากลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ ทั้ง 7 ด้าน ได้แก่ ด้านความยากจน ด้านทรัพยากร ด้านการปกครองท้องถิ่น ด้านวัฒนธรรมทางการเมือง ด้านกลไกการซื้อสิทธิขายเสียง ด้านรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง และด้านผลกระทบการซื้อสิทธิขายเสียง คณะผู้วิจัยสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ด้านความยากจน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีน้ำหนักต่ำสุด คือ ความยากจนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้คนในหมู่บ้านถูกโน้มน้าวให้ลงคะแนนเสียงได้ง่าย ความยากจนเป็นสถานการณ์ที่ประชาชนมีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตประจำวัน ทำให้ ประชาชนที่มีฐานะยากจนมีความต้องการที่จะหาเงินหรือสิ่งของที่สามารถใช้ในการดำรงชีวิต ซึ่งใน บริบทของการเลือกตั้ง ผู้สมัครเลือกตั้งหรือพรรคการเมืองสามารถใช้ประโยชน์จากสถานการณ์นี้ด้วย การเสนอเงิน สิ่งของ หรือโครงการที่เป็นประโยชน์กับประชาชน เพื่อแลกกับการลงคะแนน

เสียง สอดคล้องกับการศึกษาของ ศุทธิกานต์ มีจัน (2556) ได้สรุปไว้ว่าการซื้อสิทธิขายเสียงกลายเป็นประเพณีนิยมสำหรับประชาชนไทย

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ด้านทรัพยากร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีน้ำหนักต่ำสุด คือ ตัวแทนของผู้สมัคร มีการให้คำมั่นสัญญาหรือการเสนอผลประโยชน์ต่างๆ แก่ประชาชนเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงคะแนนเสียงให้กับผู้สมัคร ทรัพยากรเป็นสถานการณ์ที่ผู้สมัครใช้ทรัพยากร โดยการกำหนดนโยบาย โครงการ แผนงาน และการสนับสนุนในด้านต่างๆ โดยให้มีผลบังคับใช้ในทันที เป็นการสร้างโอกาสให้เกิดความไม่ทัดเทียมกันในการเลือกตั้ง เพื่อโน้มน้าวประชาชนในหมู่บ้านของท่านให้ลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สอดคล้องกับการศึกษา เอนก เหล่าธรรมทัศน์ (2559) ความเชื่อที่ว่าคนชนบทในฐานะที่เป็นคนส่วนใหญ่ของประเทศนั้น ไม่มีความรู้เรื่องนโยบายและไม่ได้ใส่ใจต่อการใช้สิทธิเลือกตั้ง

1.3 จากผลการวิจัยพบว่า กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ด้านการปกครองท้องถิ่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีน้ำหนักต่ำสุด คือ การปกครองในหมู่บ้าน มีการเสนองบประมาณหมู่บ้าน ทรัพยากรสาธารณะ เพื่อเป็นเครื่องมือในการดึงดูดให้ยอมรับในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง กล่าวคือ ในปัจจุบันสมาชิกในหมู่บ้านมีความต้องการให้ชุมชนเกิดการพัฒนา หรือมีความต้องการในปัจจัยต่างๆ ที่ได้รับการปกครองท้องถิ่นในหมู่บ้าน เช่น การลดค่าไฟฟ้า เพื่อลดค่าใช้จ่ายภายในบ้าน การลอกระบายคู คลอง เพื่อลดปัญหาน้ำท่วม การปรับปรุง ซ่อมแซมถนน เพื่อความสะดวกในการคมนาคม สอดคล้องกับบทความของวิไลวัจส์ ฤกษ์ะภูติ (2557) ได้กล่าวว่า นโยบายประชานิยมของรัฐบาลหรือพรรคต่างๆ ถือว่าเป็นกลยุทธ์ในการซื้อเสียงแบบใหม่ที่มีการดึงดูดเสียงคะแนนจากการเสนอนโยบายต่างๆ

1.4 ผลการวิจัยพบว่า กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ด้านวัฒนธรรมทางการเมือง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีน้ำหนักต่ำสุด คือ ในหมู่บ้านที่มีความเชื่อว่าการลงคะแนนเสียงสามารถแลกเปลี่ยนเป็นผลประโยชน์ ซึ่งมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจในการลงคะแนนเสียงของประชาชน การซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านมักนำเสนอความคิดที่สอดคล้องกับความเชื่อของสมาชิกในหมู่บ้าน เช่น การก่อตั้งสถานที่ในการกราบไหว้บูชาเพื่อตอบสนองความเชื่อของสมาชิกในหมู่บ้าน เพื่อแลกกับคะแนนเสียงของพวกเขา ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานเลขาธิการผู้แทนราษฎร (2556) ได้กล่าวว่า การกล่อมเกลางานการเมืองเป็นกระบวนการที่เชื่อมโยงวัฒนธรรมกับมนุษย์

1.5 ผลการวิจัยพบว่า กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ด้านกลไกการซื้อสิทธิขายเสียง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยมีน้ำหนักต่ำสุด คือ การใช้สื่อหรือช่องทางต่างๆ เพื่อสื่อสาร และโน้มน้าวประชาชนมีบทบาทในการซื้อสิทธิขายเสียง การเลือกตั้งเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการทางการเมืองแบบประชาธิปไตยซึ่งหลายคนเรียนกันมาตั้งแต่ยังเยาว์วัยหรือรับรู้ผ่านสื่อต่างๆ มาอย่างยาวนานว่าถ้าไม่มีการเลือกตั้งก็ไม่มีความเป็นประชาธิปไตยเพราะถือเป็นสัญลักษณ์สำคัญที่แสดงภาพความเป็นประชาธิปไตยแบบเสรีนิยมได้ดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษา โอฬาร ถิ่นบางเตียว และ นครินทร์ เมฆไตรรัตน์ (2559) พฤติกรรมการซื้อสิทธิขายเสียงเลือกตั้งโดยใช้เงินแลกเปลี่ยนกับการลงคะแนนเสียงเลือกตั้งซื้อเสียง หรือการเสนอสิ่งตอบแทนในรูปผลประโยชน์หรือทรัพย์สินต่างๆ หรืออาจเป็นการสัญญาว่าจะให้ทรัพย์สินสิ่งตอบแทนแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง

1.6 ผลการวิจัยพบว่า กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ด้านรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยมีน้ำหนักต่ำสุด คือ การจัดกิจกรรมหรืองานเลี้ยง (เช่น หมอลำ ภาพยนตร์) เป็นรูปแบบหนึ่งของการซื้อสิทธิขายเสียงที่เกิดขึ้นในหมู่บ้านกล่าวคือ ในบริบทหมู่บ้านย่อมมีการจัดงานเลี้ยงในโอกาสต่างๆ เช่น การจัดเลี้ยงประชุมบริษัท การจัดเลี้ยงงานวันเกิด การจัดเลี้ยงเนื่องในโอกาส

สำเร็จการศึกษา การจัดเลี้ยงงานเกษียณอายุ การจัดเลี้ยงปีใหม่ เป็นต้นซึ่งกล่าวอีกนัยหนึ่งในการซื้อสิทธิขายเสียง จึงเป็นโอกาสดีในการประชาสัมพันธ์ และเผยแพร่ในการซื้อสิทธิขายเสียง โดยผู้สมัครรับเลือกตั้ง จะหาโอกาสไปเยี่ยมเยียน ช่วยเหลือชาวบ้านในกิจกรรมหรืองานบุญต่างๆ หรือบางรายจะซื้อเสียงโดยการพาห้วคณะไปทัศนศึกษา จะได้ประทับใจในบริการ ซึ่งสอดคล้องกับ สถาบันวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย จังหวัดพิษณุโลก (2564) ได้กล่าวว่า การซื้อเสียง คือ เมื่อมีการเลือกตั้งแล้วผู้สมัคร หรือห้วคณะนำเงินทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดมาเสนอให้ สัญญาว่าจะให้แก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และรวมถึงการจัดเลี้ยงเพื่อลงคะแนน

1.7 ผลการวิจัยพบว่า กลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ด้านผลกระทบการซื้อสิทธิขายเสียง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 โดยมีน้ำหนักต่ำที่สุด คือ การซื้อสิทธิขายเสียงมีผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของประชาชนต่อระบบการเมืองการเลือกตั้งที่บริสุทธิ์และยุติธรรม ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของประชาธิปไตย การซื้อสิทธิขายเสียงทำให้เกิดความล้มเหลวในการเลือกตั้งและสะท้อนถึงความล้มเหลวในการสร้างตัวแทนทางการเมืองที่ชอบธรรม การทุจริตในการเลือกตั้งส่งผลต่อความเชื่อมั่นของประชาชนและสร้างอุปสรรคต่อประชาธิปไตย อีกทั้งยังทำให้เกิดปัญหาในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมจิตวิทยา โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจและการบริการประชาชน รวมถึงการสร้างค่านิยมผิดๆ ในสังคมไทย ซึ่งจำเป็นต้องมีการศึกษาและประเมินผลกระทบระยะยาวเพื่อการพัฒนาของชุมชนและความมั่นคงของประชาธิปไตย ซึ่งสอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง (2562) ผลกระทบของการทุจริตให้เกิดความเสียหาย

2. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับกลไกและรูปแบบซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ สามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 ความยากจนมีความสัมพันธ์กับกลไกและรูปแบบซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสอดคล้องกับงาน ทัดดนัย คุ่มครอง (2559) การศึกษาเปรียบเทียบการทุจริตเลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในจังหวัดชลบุรี

2.2 ทรัพยากรมีความสัมพันธ์กับกลไกและรูปแบบซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความขัดแย้งกับงาน พระมหาประเสริฐศักดิ์ ปุณณพทฺธโน (2563) การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี

2.3 การปกครองท้องถิ่นมีความสัมพันธ์กับกลไกและรูปแบบซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความขัดแย้งกับ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรง (2563) พบว่า การซื้อสิทธิขายเสียง ถือว่าเป็นสิ่งที่บ่อนทำลายการพัฒนากระบวนการปกครองระบอบประชาธิปไตย

2.4 วัฒนธรรมทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับกลไกและรูปแบบซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ มีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งมีความสอดคล้องกับ สมชาย ชูเมือง (2565) รูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมที่ส่งเสริมความเข้มแข็งตามระบอบประชาธิปไตยในจังหวัดราชบุรี

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านในเขตเทศบาลตำบลห้วยทับทัน อำเภอห้วยทับทัน จังหวัดศรีสะเกษ

3.1 ความยากจนมีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้าน ไม่มีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบซื้อสิทธิขายเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความขัดแย้งกับงาน

ชนะ ภิญญ (2565) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเสียงเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

3.2 ทฤษฎีการมีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบข้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้าน มีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบข้อสิทธิขายเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความขัดแย้งกับงาน ศุทธิกานต์ มีจัน (2556) พฤติกรรมการเลือกตั้งและทัศนคติเกี่ยวกับการซื้อเสียงของเขตจังหวัดภาคอีสาน:กรณีตัวอย่าง จังหวัดมหาสารคาม

3.3 การปกครองท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบข้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้าน มีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบข้อสิทธิขายเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความขัดแย้งกับงาน ชนะ ภิญญ (2565) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเสียงเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี

3.4 วัฒนธรรมทางการเมืองมีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบข้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้าน มีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบข้อสิทธิขายเสียง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งมีความขัดแย้งกับงาน สยาม คำปรีดา (2563) วัฒนธรรมทางการเมืองไทยกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงบริหาร

1. ควรมีการส่งเสริมการสร้างอาชีพและโอกาสในการทำงานที่ยั่งยืน เพื่อให้ประชาชนมีรายได้ที่เพียงพอ และจัดอบรมเพื่อเพิ่มทักษะในการประกอบอาชีพและการบริหารการเงินส่วนบุคคล เพื่อลดปัญหาหนี้สินและความยากจน

2. ควรมีการควบคุมและตรวจสอบบทบาทของหัวคะแนนอย่างเข้มงวด โดยสร้างระบบที่เปิดเผยและโปร่งใสในการตรวจสอบการใช้ทรัพยากรในช่วงการเลือกตั้ง การสร้างมาตรการทางกฎหมายที่เข้มงวดขึ้นเพื่อลดการใช้อิทธิพลและทรัพยากรในทางที่ผิดเพื่อซื้อเสียง

3. ควรมีการส่งเสริมความโปร่งใสและธรรมาภิบาลในการบริหารงานท้องถิ่น โดยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจทางการเมืองและการตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น การสร้างเวทีให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้บริหารท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ

4. ควรส่งเสริมการศึกษาและการให้ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและสิทธิของประชาชน การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองที่ดีโดยเน้นการปลูกฝังความสำคัญของการเลือกตั้งที่โปร่งใสและการมีส่วนร่วมของประชาชนในกระบวนการทางการเมือง การจัดกิจกรรมรณรงค์และโครงการการศึกษาในชุมชนเพื่อสร้างความเข้าใจและความตระหนักถึงผลเสียของการซื้อสิทธิขายเสียง

5. ควรมีการจัดอบรมและให้ความรู้แก่ประชาชนในหมู่บ้านเกี่ยวกับสิทธิและหน้าที่ของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง การรณรงค์ให้เห็นถึงความสำคัญของการเลือกตั้งที่เป็นธรรมและโปร่งใส และหน่วยงานรัฐควรมีการตรวจสอบและติดตามการดำเนินงานในการเลือกตั้งอย่างใกล้ชิด เพื่อป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียง รวมถึงการจัดตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจเพื่อรับเรื่องร้องเรียนและจัดการกับกรณีการทุจริต

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรศึกษากลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้าน โดยทำการเปรียบเทียบกับพื้นที่อำเภออื่นๆ ในเขตจังหวัดศรีสะเกษเพื่อที่จะได้ทราบถึงปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิ

ขายเสียง และทราบถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียง ในเขตอำเภออื่นๆ ของประชาชนในจังหวัดศรีสะเกษ

2. ควรมีการศึกษาเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลผู้สัมภาษณ์ที่มีส่วนเกี่ยวข้องบางส่วนได้ส่วนเสีย โดยเน้นการเจาะข้อมูลเชิงลึกในประเด็นเรื่องกลไกและรูปแบบการซื้อสิทธิขายเสียงในบริบทหมู่บ้านที่ยังเป็นความลับในหมู่ผู้สมัครและหัวหน้าเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง

3. ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นๆ เช่น ปัจจัยด้านความรู้ ด้านความเข้าใจทางการเมือง ด้านการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ตัวแปรด้านจิตวิทยา และด้านสิ่งแวดล้อมทางการเมือง ที่อาจส่งผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงเลือกตั้งของประชาชนในจังหวัดศรีสะเกษ

เอกสารอ้างอิง

- ชนะ ภิญโญ. (2565). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของประชาชนในการลงคะแนนเสียงเลือกนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี (กรณีศึกษาเขตการเลือกตั้งอำเภอเมืองชลบุรี เขต 2 จังหวัดชลบุรี). วิทยานิพนธ์หลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ทัตตนัย คุ่มครอง. (2559). การศึกษาเปรียบเทียบการทุจริตเลือกตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลและเทศบาลในจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การเมืองและยุทธศาสตร์การพัฒนา), สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พระมหาประเสริฐศักดิ์ ปุณณพพัฒน์. (2563). การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี. วารสารพุทธมคัศ ศูนย์วิจัยธรรมศึกษา สำนักเรียนวัดอาวุธวิกสิตาราม, 5 (2), 48–50.
- พิพิธภัณฑ์รัฐสภา. (2024). การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรครั้งแรกในไทย (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://parliamentmuseum.go.th> [2024, June 20].
- วิไลวัจน์ ฤกษ์เกษม. (2557). แนวทางการป้องกันการซื้อสิทธิขายเสียงในการเลือกตั้งตามความคิดเห็นของประชาชน ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วารสารวิชาการแพรวกาฬสินธุ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาฬสินธุ์, 1 (2), 70–71.
- ศุทธิกานต์ มีจัน. (2556). พฤติกรรมการเลือกตั้งและทัศนคติเกี่ยวกับการซื้อเสียงของเขตจังหวัดภาคอีสาน กรณีตัวอย่างจังหวัดมหาสารคาม. วารสารสถาบันพระปกเกล้า, 11 (3), 110–128.
- สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยจังหวัดพิษณุโลก. (2564). การกระทำที่ถือเป็นความผิดเกี่ยวกับการซื้อสิทธิขายเสียง (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก <https://radiophitsanulok.prd.go.th> [2024, July 20].
- สยาม คำปรีดา. (2563). วัฒนธรรมทางการเมืองไทยกับการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด. วารสารวิจัยวิชาการ, 7 (1), 408–411.
- สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง. (2024). การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://www.ect.go.th> [2024, June 20].
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2024). การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตาม รัฐธรรมนูญ (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก: <https://web.parliament.go.th> [2024, June 20].
- สมชาย ชูเมือง. (2565). รูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมที่ส่งเสริมความเข้มแข็งตามระบอบประชาธิปไตยในจังหวัดราชบุรี. วารสารสิรินธรปริทรรศน์, 23 (2), 108–111.

อเนก เหล่าธรรมทัศน์. (2559). **วิสัยทัศน์การปกครองท้องถิ่นและแผนกระจายอำนาจ.**

กรุงเทพฯ : ดีแอลเอส.

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าโรง. (2563). **เชิญชวนรณรงค์ไม่ซื้อสิทธิ์ไม่ขายเสียง.** (ออนไลน์).

เข้าถึงได้จาก: <https://www.tharong.go.th>. [2024, July 20].

โอฬาร ถิ่นบางเตียว, นครินทร์ เมฆไตรรัตน์. (2559). **ระบบหัวคะแนน.** (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก

: <http://wiki.kpi.ac.th/index>. [2024, July 20].

Yamane, T. (1973). **Statistics: An Introductory Analysis.** (3rd ed). New York : Harper and Row Publications.

ความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

The demand for minimum wage policy by the labor group in
Mueang Tai Subdistrict, Mueang Sisaket District, Sisaket Province

ศุภนิดา ทองค้อ¹, สุวาลักษณ์ ขุมเงิน²,
สุธิดา กองทอง³, เครือฟ้า สัมมนา⁴, ประรณนา มะลิไทย⁵ และ ประจวบ จันทร์หมื่น⁶

Received : 24 February 2025

Revised : 3 March 2025

Accepted : 31 March 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ตามปัจจัยลักษณะส่วนบุคคล 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ 3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ 4. เพื่อเสนอแนะถึงความต้องการในการเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำของลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ รูปแบบการวิจัยงานเป็นวิจัยเชิงปริมาณ โดยงานวิจัยเชิงปริมาณนั้นใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชากรที่อาศัยอยู่ในตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 382 คน ซึ่งใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Sampling) ตามสูตรของ Yamane (1937) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และกำหนดความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ 0.5 เพื่อหาหมู่บ้านที่เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยแอปพลิเคชัน Spin สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean Deviation) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA) การถดถอยพหุคูณด้วยสถิติ (Regression Analysis)

ผลการวิจัย ปัจจัยกลุ่มแรงงานลูกจ้างได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ ($\bar{X}$ = 4.16) อยู่ในระดับมากที่สุด และรองลงมาคือ กลุ่มแรงงานลูกจ้างมีศักยภาพสูง ($\bar{X}$ = 4.03) กลุ่มแรงงานลูกจ้างได้รับการคุ้มครองมีสวัสดิการที่เหมาะสม ($\bar{X}$ = 3.96) สร้างโอกาส สร้างอาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคง ($\bar{X}$ = 3.96) และกลุ่มแรงงานลูกจ้างมีงานทำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี ($\bar{X}$ = 3.88) การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณพบว่า ได้แก่ ปัจจัยด้านมีสวัสดิการที่เหมาะสม (β = .366) ปัจจัยด้านรายได้ที่มั่นคง (β = .216) และปัจจัยด้านพัฒนาทักษะ

¹ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University อีเมล : betweenkam@gmail.com

² นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University อีเมล : todaymuuplaylist@gmail.com

³ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University อีเมล : sukwalakkhumnern@gmail.com

⁴ นักศึกษารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Public Administration Student, Sisaket Rajabhat University อีเมล : jaamore.525@gmail.com

⁵ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Assistant Professor in Public Administration at Sisaket Rajabhat University อีเมล : prathana.m08@gmail.com

⁶ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประจำสาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ Assistant Professor in Public Administration at Sisaket Rajabhat University

ฝีมือ ($\beta = .155$) มีอิทธิพลต่อความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ปัจจัยด้านมีสวัสดิการที่เหมาะสม ($\beta = .394$) และปัจจัยด้านรายได้ที่มั่นคง ($\beta = .201$) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ = .504 ปัจจัยด้านพัฒนาทักษะฝีมือ ไม่สามารถพยากรณ์มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

จากผลการวิจัยสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำนั้นควรวิเคราะห์ว่า นโยบายค่าแรงขั้นต่ำที่เสนอนั้น สามารถตอบสนองความต้องการแก้ไขปัญหาของกลุ่มแรงงานลูกจ้างในพื้นที่ได้อย่างแท้จริงหรือไม่ควรพิจารณาถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อผู้ประกอบการและเศรษฐกิจในพื้นที่กระทรวงแรงงาน หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรจัดโครงการหรือกิจกรรมที่ส่งเสริมและสนับสนุนให้กลุ่มแรงงานลูกจ้างได้พัฒนาความรู้ ทักษะฝีมือ ในด้านต่าง ๆ และวิเคราะห์สภาพเศรษฐกิจของตำบลเมืองใต้ เพื่อประเมินความสามารถในการปรับตัวของผู้ประกอบการต่อการเปลี่ยนแปลงของนโยบายค่าแรงขั้นต่ำ

คำสำคัญ : นโยบาย , ค่าแรงขั้นต่ำ , ลูกจ้าง , แรงงาน

ABSTRACT

The Objectives of this Research Study 1. To study and compare the minimum wage policies of the employee labor group in Muang Tai Subdistrict, Mueang Si Saket District, Si Saket Province, based on their personal characteristics. 2. To study the relationship of the minimum wage factors among the employee labor group in Muang Tai Subdistrict, Mueang Si Saket District, Si Saket Province. 3. To study the factors influencing the minimum wage policies of the employee labor group in Muang Tai Subdistrict, Mueang Si Saket District, Si Saket Province. 4. To provide recommendations on the needs to increase the minimum wage for employees in Muang Tai Subdistrict, Mueang Si Saket District, Si Saket Province. The research methodology is a quantitative research approach, using questionnaires as the data collection tool. The sample group consists of 382 residents in Muang Tai Subdistrict, Mueang Si Saket District, Si Saket Province, selected using cluster sampling based on the Yamane (1937) formula at a 95% confidence level and 0.5 margin of error. The statistical analyses include percentage, mean, standard deviation, one-way ANOVA, and stepwise multiple regression analysis.

The research found that the labor group's skill development factor was rated the highest ($\bar{X} = 4.16$), followed by high potential ($\bar{X} = 4.03$), appropriate welfare and protection ($\bar{X} = 3.96$), creation of opportunities, careers, and stable income ($\bar{X} = 3.96$), and good quality of life ($\bar{X} = 3.88$). Multiple regression analysis revealed that factors including appropriate welfare ($\beta = .366$), stable income ($\beta = .216$), and developed skills ($\beta = .155$) have an influence on the minimum wage policy needs of the employee labor group. The factors of appropriate

welfare ($\beta = .394$) and stable income ($\beta = .201$) have a multiple correlation coefficient = .504. The developed skills factor could not predict statistical significance at the level of 0.05.

The Ministry of Labor, government agencies, private sector, or relevant stakeholders should organize programs or activities to promote and support the development of knowledge and skills for the employee labor group, as well as analyze the economic conditions of Muang Tai Subdistrict to assess the adaptability of entrepreneurs to changes in the minimum wage policy.

Key word : Policy , Minimum wage , Employee ,Wage

บทนำ

ประเทศไทยมีกฎหมายเรื่องการกำหนด “ค่าแรงขั้นต่ำ” ครั้งแรกในปี 2499 ปีเดียวกับการอนุญาตให้มีการก่อตั้งสหภาพแรงงานและมีการเจรจาต่อรอง เพื่อรักษาผลประโยชน์ให้ลูกจ้างไม่ได้รับผลตอบแทนที่ไม่เป็นธรรม ก่อนปี 2516 จะมีการกำหนด “อัตราค่าแรงขั้นต่ำ” ให้มีผลบังคับใช้ครั้งแรก โดยเดิมอำนาจในการกำหนดค่าแรงขั้นต่ำอยู่ภายใต้ “กระทรวงมหาดไทย” ก่อนปัจจุบันจะถูกกำหนดโดย “คณะกรรมการค่าจ้าง” ที่มีปลัดกระทรวงแรงงานเป็นประธาน คณะกรรมการประกอบด้วยผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ผู้แทนฝ่ายนายจ้าง และผู้แทนฝ่ายลูกจ้าง ตลอด 25 ปีที่ผ่านมาภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลหลัก 9 ชุด นำโดยนายกรัฐมนตรีทั้งหมด 9 คน จาก 7 พรรคการเมือง “ค่าแรงขั้นต่ำ” ก็มีการเปลี่ยนแปลงเป็นระยะ มากหรือน้อยแตกต่างกันตามช่วงเวลา (สิริธรรมย์ เตชะศรีอมรรัตน์, 2566)

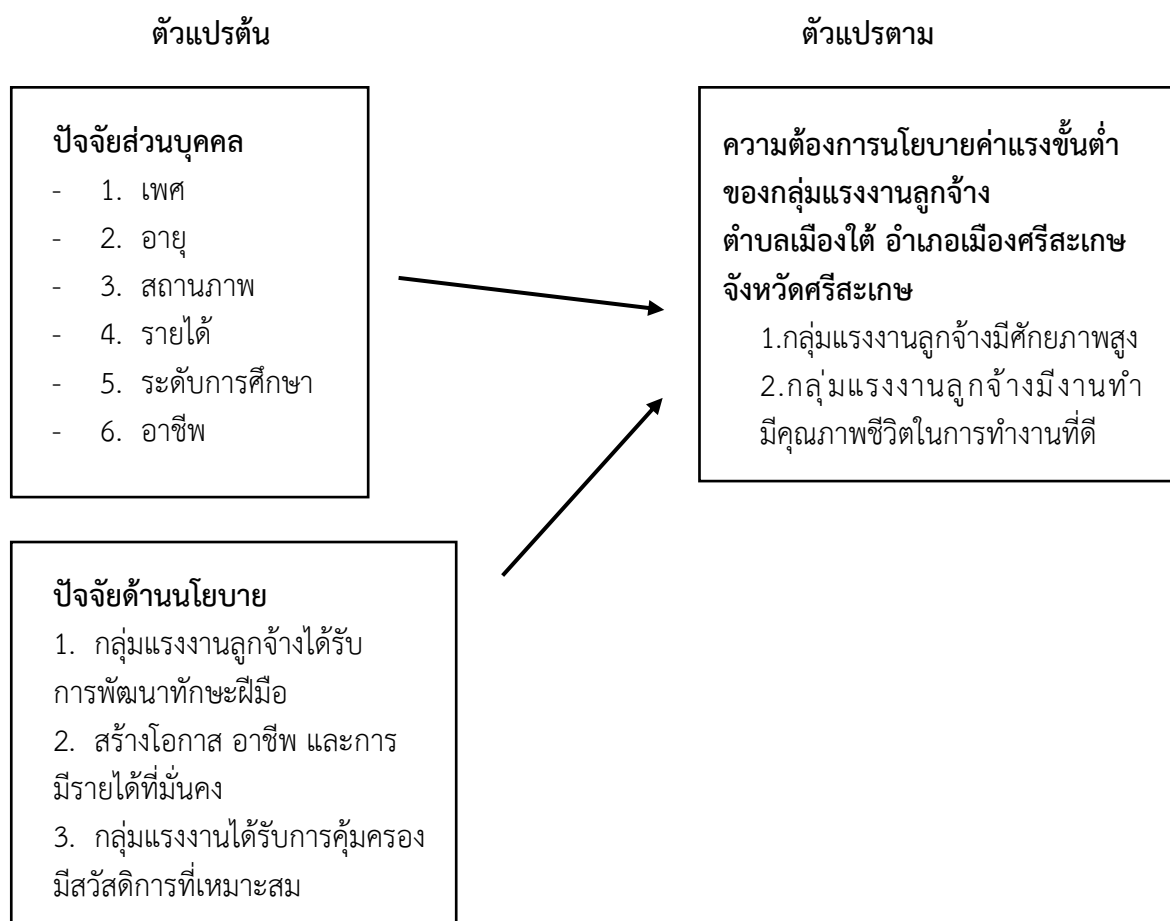
ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580) ได้กำหนดวิสัยทัศน์ประเทศไทย "ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว เป็นการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Sufficiency Economy Philosophy : SEP)" โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ และพัฒนาคนในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคมสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม ซึ่งกระทรวงแรงงานมีการกิจสำคัญในการส่งเสริมให้ประชาชนมีงานทำ พัฒนาทักษะฝีมือแรงงานให้กับคนทุกช่วงวัย โดยเฉพาะวัยแรงงานให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและทิศทางการพัฒนาประเทศรวมถึงการคุ้มครองแรงงาน และการพัฒนาองค์กรเข้าสู่ระบบราชการ 4.0 เช่น การส่งเสริมการทำงาน ที่มีคุณค่า (Decent Work) การพัฒนาศักยภาพแรงงานให้ได้มาตรฐานสากล การสร้างหลักประกันความมั่นคงในชีวิตการทำงาน การคุ้มครองสิทธิตามกฎหมาย การมีสภาพการจ้างที่เป็นธรรม การมีสภาพแวดล้อมและสภาพการทำงานที่ปลอดภัย การมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี การได้รับสวัสดิการแรงงานที่เหมาะสม การบริหารจัดการแรงงานต่างด้าว และการบริหารจัดการองค์กรเพื่อเป็นราชการ 4.0 เป็นต้น (ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี 2561 - 2580, 2560)

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ตามปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
4. เพื่อเสนอแนะถึงความต้องการในการเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำของลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

กรอบแนวคิดในการทำวิจัย

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัยความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชากรในเขตตำบลเมืองใต้ มีประชากรทั้งสิ้น 8,424 คน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 382 คน ได้จากการสุ่มประชากร โดยการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรของยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ความคลาดเคลื่อนในการสุ่มตัวอย่างเท่ากับ 0.5 ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวน 282 คน

ตารางที่ 1 ตารางแสดงจำนวนประชากร ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

จำนวนประชากรชายและหญิงที่จำแนกตามชุมชน

ชื่อชุมชน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม (คน)
วัดเลียบ	224	270	494
ป่าม่วง	214	241	455
มงคลสมบัติ	121	163	284
ผดุงธรรม	194	212	406
วัดหลวง	347	379	726
สนามบิน	252	329	581
ร.ส.พ.	849	1,083	1,932
ตันโก	343	390	733
หนองกะลา	370	471	841
ศรีมงคล	350	376	726
วัดเจียงอี	576	605	1,181
รวม (คน)	3,916	4,508	8,424

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปในการศึกษาความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้างด้านปัจจัยนโยบาย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ ระดับการศึกษา และอาชีพ สถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

2. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาเปรียบเทียบนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ สถิติที่ใช้คือ สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ การวิเคราะห์การ

เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง 2 ตัวแปร (Independent – Samples T Test) และ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One – Way ANOVA)

3. วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้างตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ โดยการทดสอบความสัมพันธ์โดยใช้สถิติค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์การพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Hinkla D. E., 1998, p. 118)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม พบว่า ส่วนใหญ่ ผู้หญิง จำนวน 216 คน ที่เป็นร้อยละ 56.55 มีอายุ 40 - 49 ปี จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 50.26 มีสถานภาพสมรสจำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 57.07 มีรายได้ 5,000 – 10,000 บาท จำนวน 266 คน คิดเป็นร้อยละ 69.63 มีระดับการศึกษาประถมศึกษาหรือต่ำกว่า จำนวน 172 คน คิดเป็นร้อยละ 45.02 ประกอบอาชีพ รับจ้างทั่วไป จำนวน 298 คน คิดเป็นร้อยละ 78.01

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลผล การจัดลำดับของผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่เกี่ยวข้องความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

ความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ	$\bar{X}$	S.D	แปลผล	จัดอันดับ
กลุ่มแรงงานลูกจ้างได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ	4.16	.454	มาก	1
สร้างโอกาส สร้างอาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคง	3.96	.510	มาก	4
กลุ่มแรงงานลูกจ้างได้รับการคุ้มครอง มีสวัสดิการที่เหมาะสม	3.96	.513	มาก	3
กลุ่มแรงงานลูกจ้างมีศักยภาพสูง	4.03	.557	มาก	2
กลุ่มแรงงานลูกจ้างมีงานทำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี	3.88	.611	มาก	5
รวม	3.00	.496	ปานกลาง	

จากตารางที่ 2 ผลวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้างตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

ผลวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ มีความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง โดยรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง มีระดับค่าเฉลี่ย 3.00 (S.D. = .496) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อันดับแรก ประชากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการกลุ่มแรงงานลูกจ้างได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือมีประสิทธิภาพในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.16 (S.D. = .454) รองลงมาคือกลุ่มแรงงานลูกจ้างมีศักยภาพสูงอยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 4.03 (S.D. = .557) กลุ่มแรงงานลูกจ้างได้รับการคุ้มครอง มีสวัสดิการที่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.96 (S.D. = .513) สร้างโอกาส สร้างอาชีพ และการมีรายได้ที่มั่นคง อยู่ในระดับมาก ที่ระดับ

ค่าเฉลี่ย 3.96 (S.D. = .510) กลุ่มแรงงานลูกจ้างมีงานทำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี อยู่ในระดับมาก ที่ระดับค่าเฉลี่ย 3.88 (S.D. = .611) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

ตัวแปร	Correlations					
	(X1)	(X2)	(X3)	(Y1)	(Y2)	(Y)
รวมพัฒนาทักษะฝีมือ (X1)	1	.222**	.311**	.219**	.006	.124*
รวมมีรายได้ที่มั่นคง (X2)		1	.367**	.285**	.316**	.346**
รวมมีสวัสดิการเหมาะสม (X3)			1	.419**	.397**	.467**
รวมมีศักยภาพสูง (Y1)				1	.520**	.859**
รวมมีคุณภาพชีวิตที่ดี (Y2)					1	.884**
ความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง (Y)						1

**p<0.1

*p<0.5

จากตารางที่ 3 พบว่าค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ในแต่ละด้านมีค่าอยู่ระหว่าง .124 ถึง .467 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ กับความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .124 ถึง .467 และมีความสัมพันธ์กันทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกค่าโดยปัจจัยด้านการมีสวัสดิการเหมาะสม (X3) มีความสัมพันธ์กับความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง (Y) สูงสุดส่วนปัจจัยด้านพัฒนาทักษะฝีมือ (X1) มีความสัมพันธ์กับความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง (Y) ต่ำสุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ปัจจัยด้านพัฒนาทักษะฝีมือ (X1) กับความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .124 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำมาก

ปัจจัยด้านรายได้ที่มั่นคง (X2) กับความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .346 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ปัจจัยด้านสวัสดิการเหมาะสม (X3) กับความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง (Y) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ที่ .467 ซึ่งมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำ

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณการนำค่าน้ำหนักความสัมพันธ์อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มแรงงานลูกจ้างมีงานทำมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณการนำค่าน้ำหนักความสัมพันธ์อำนาจพยากรณ์ของตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อกลุ่มแรงงานลูกจ้างมีงานทำมีคุณภาพชีวิตที่ดี

Model	ตัวแปร	R	R ²	Adjusted R ²	Coefficients		t	Sig
					b	β		
1	สวัสดิการที่เหมาะสม	.397	.158	.155	.473	.397	8.429	.000
2	สวัสดิการที่เหมาะสม/ มีรายได้ที่มั่นคง	.437	.191	.187	.387	.325	6.539	.000
					.236	.197	3.936	.000
3	สวัสดิการที่เหมาะสม มีรายได้ที่มั่นคง พัฒนาทักษะ ฝีมือ	.461	.212	.206	.436	.366	7.215	.000
					.259	.216	4.373	.000
					.209	.155	3.208	.001

a = 2.001 S.E.estY = .54448

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

จากตารางที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอนโดยการนำตัวแปรในด้านโครงสร้างระดับนโยบายทั้งหมดเข้าสู่สมการ พบว่า ปัจจัยด้านสวัสดิการที่เหมาะสม ปัจจัยด้านมีรายได้ที่มั่นคง และปัจจัยด้านพัฒนาทักษะฝีมือ สามารถพยากรณ์กลุ่มแรงงานลูกจ้างมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยด้านมีสวัสดิการที่เหมาะสม ($\beta = .366$) ปัจจัยด้านรายได้ที่มั่นคง ($\beta = .216$) และปัจจัยด้านพัฒนาทักษะฝีมือ ($\beta = .155$) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์พหุคูณ = .461 โดยมีน้ำหนักความสำคัญของตัวแปรพยากรณ์ในแต่ละรูปแบบคะแนนดิบ (b) ตามลำดับความสำคัญดังนี้

1. รวมมีสวัสดิการที่เหมาะสม
2. รวมมีรายได้ที่มั่นคง
3. รวมมีพัฒนาทักษะฝีมือ

โดยตัวแปรทั้งสามร่วมกันพยากรณ์รวมคุณภาพชีวิตที่ดีของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง (R²) ได้ร้อยละ .212 มีความคาดเคลื่อนมาตรฐานการพยากรณ์ มั่นคง (S.E.est) .54448 และสามารถเขียนสมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้

สมการพยากรณ์รูปแบบคะแนนดิบ $Y = 2.001 + .473$ (มีสวัสดิการที่เหมาะสม) + $.236$ (มีรายได้ที่มั่นคง) + $.209$ (พัฒนาทักษะฝีมือ)

สมการพยากรณ์ในรูปแบบคะแนนมาตรฐานได้ ดังนี้ $Z = .397 + .197$ (มีสวัสดิการที่เหมาะสม) + $.155$ (มีรายได้ที่มั่นคง) + $.209$ (พัฒนาทักษะฝีมือ)

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการศึกษาวิจัยเรื่อง ความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ โดยมีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ตามปัจจัยคุณลักษณะส่วนบุคคล เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของปัจจัยนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ รวมถึงศึกษาข้อเสนอแนะถึงความต้องการในการเพิ่มค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ ประกอบด้วย 5 ด้าน แบ่งออกเป็นแต่ละด้าน ดังนี้ ด้านกลุ่มแรงงานลูกจ้างได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ ด้านสร้างโอกาส อาชีพ รายได้ที่มั่นคง ด้านกลุ่มแรงงานลูกจ้างได้รับการคุ้มครองมีสวัสดิการที่เหมาะสม ด้านกลุ่มแรงงานลูกจ้างมีศักยภาพสูง และ ด้านกลุ่มแรงงานมีงานทำมีคุณภาพชีวิตที่ดี ตามทฤษฎีการนำนโยบายไปปฏิบัติจากบนลงล่าง (Top-down Theories of Implementation) แนวทางตามทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับความสามารถของผู้กำหนดนโยบายในการกำหนดวัตถุประสงค์ของนโยบายอย่างชัดเจน รวมไปถึงการติดตามกำกับดูแลและควบคุมการนำนโยบายไปปฏิบัติสำหรับสมมติฐานของทฤษฎีนี้ คือ

1. การนำนโยบายไปปฏิบัติเริ่มต้นมาจากการตัดสินใจของรัฐบาลกลาง
2. เน้นที่กระบวนการทางการเมืองตามทฤษฎีระบบ
3. มักไม่สนใจผลกระทบของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติที่มีต่อการให้บริการตามนโยบาย
4. นโยบายเป็นปัจจัยนำเข้า (inputs) และการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นผลผลิต (outputs) และ
5. องค์ประกอบที่สำคัญของตัวแบบ ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ

มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย (Policy Standards and Objectives) ทรัพยากรนโยบาย (Policy Resources) การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง (Inter-Organizational Communication and Enforcement Activities) ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (The Characteristics of Implementing Agencies) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง (Economic, Social and Political Conditions) และความตั้งใจของผู้ปฏิบัติ (The Disposition of Implementers)

1. กลุ่มแรงงานลูกจ้างได้รับการพัฒนาทักษะฝีมือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีน้ำหนักต่ำที่สุด คือ ต้องการฝึกอบรมเพื่อให้มีมาตรฐานฝีมือแรงงานก่อนเข้าทำงานและมีการส่งเสริมการฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน โดยมีการจัดหลักสูตรฝึกอบรมมาตรฐาน ให้แรงงานได้ฝึกฝนก่อนเริ่มงานจริง โดยให้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เช่น ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์ ควรมีการพัฒนาหลักสูตรออนไลน์ที่แรงงานสามารถฝึกฝนได้เอง ดังนั้น จะบรรจุเป้าหมายทางความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชลดา ปานสง และคณะ (2023) เรื่อง การพัฒนาสื่อบทเรียนออนไลน์มัลติมีเดียสำหรับการฝึกอบรมการติดตั้งและบำรุงรักษาระบบกล่องวงจรปิดตามมาตรฐานกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน พบว่า การพัฒนาสื่อบทเรียนออนไลน์มัลติมีเดียสำหรับการฝึกอบรม

มีการจัดการด้านต่างๆ การพัฒนาแบบประเมินทักษะการปฏิบัติงาน การสร้างคู่มือการฝึกอบรม การหาคุณภาพสื่อบทเรียนออนไลน์มูเดิลคลาวด์ การพัฒนาแบบประเมินคุณภาพของเอกสารประกอบการสอนและสื่อการสอน การเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ต้องการให้ส่งเสริมการจ้างงานผู้ว่างงานแรงงานกลุ่มเปราะบางที่ขาดโอกาส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีน้ำหนักค่าที่สุด คือ ซึ่งควรมีการสนับสนุนการจ้างงานจากทางภาครัฐและเอกชน ภาครัฐควรจัดโครงการส่งเสริมการจ้างงาน โดยสนับสนุนค่าจ้างบางส่วนให้กับนายจ้างที่ได้รับผู้ว่างงานเข้ามาทำงาน ให้สิทธิประโยชน์แก่บริษัทที่จ้างงานผู้ว่างงานระยะยาวหรือผู้ที่ขาดโอกาส สนับสนุนโครงการฝึกอบรมตามอุตสาหกรรมที่ขาดแคลนแรงงาน เพื่อช่วยให้ผู้ว่างงานสามารถเข้าสู่สายงานเหล่านี้ได้ง่าย และสถาบันการศึกษาทำงานร่วมกันเพื่อสนับสนุนการพัฒนาทักษะ สร้างโอกาสในการจ้างงาน และลดข้อจำกัดในการสมัครงาน ซึ่งจะช่วยให้ผู้ว่างงานที่ขาดโอกาสสามารถเข้าสู่ตลาดแรงงานได้มากขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจโดยรวมดีขึ้นและลดปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม สอดคล้องกับ พงษ์เมธี ไชยศรีหา (2022) กล่าวถึง การสร้างงานใหม่ รูปแบบการทำงานใหม่ได้เกิดขึ้นจากผลของการพัฒนาด้านเทคโนโลยีและระบบอินเทอร์เน็ต เรียกว่า Gig Economy คือ ระบบเศรษฐกิจที่ประกอบด้วยงานครั้งคราว หรืองานที่รับจ้างจบเป็นครั้ง ๆ การพัฒนาส่วนภูมิภาค และการกำหนดนโยบายใช้แรงงานคน นโยบายกระทรวงแรงงาน (2564)

3. กลุ่มแรงงานลูกจ้างได้รับการคุ้มครอง มีสวัสดิการที่เหมาะสม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีน้ำหนักค่าที่สุด คือ ต้องการได้รับสวัสดิการด้านที่พักที่อยู่อาศัยแก่แรงงาน เนื่องจากควรมีการส่งเสริมให้นายจ้างจัดสวัสดิการที่พักสำหรับแรงงาน หรือ ด้านเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พักอาศัย นายจ้างสามารถช่วยเหลือค่าเช่าที่พักบางส่วนให้กับแรงงาน เช่น อุดหนุนค่าเช่าต่อเดือนในอัตราที่เหมาะสม หรืออาจจะมีข้อตกลงพิเศษกับโครงการที่พักอาศัยให้บริษัทสามารถทำข้อตกลงกับหอพักหรือโครงการที่พักในราคาพิเศษให้กับพนักงาน สอดคล้องกับ ดนัย บวรเกียรติกุล นันทพร ภัทรพทุธ (2020) เรื่อง การจัดรูปแบบที่พักอาศัยและการดำเนินชีวิตของแรงงานก่อสร้าง พบว่า กำหนดพื้นที่และตำแหน่งที่ตั้งที่เหมาะสมของอาคารพักอาศัย สาธารณูปการ และสาธารณูปโภคต่าง ๆ ภายในที่พักอาศัยคนงานที่จำเป็นและเหมาะสมต่อการพักอาศัยและการดำเนินชีวิตประจำวันของแรงงานก่อสร้าง ตามหลักการกำหนดเขตพื้นที่ใช้สอย

4. กลุ่มแรงงานลูกจ้างมีศักยภาพสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีน้ำหนักค่าที่สุด คือ ทักษะฝีมือเป็นแรงงานมีคุณภาพมาตรฐาน ซึ่ง ตลาดแรงงานมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามการพัฒนาเทคโนโลยีและเศรษฐกิจ ทำให้ทักษะฝีมือแรงงานที่เป็นมาตรฐาน ต้องครอบคลุมทั้ง ทักษะเฉพาะทาง (Hard Skills) และ ทักษะทั่วไป (Soft Skills) เพื่อให้แรงงานสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและปรับตัวได้กับการเปลี่ยนแปลงของตลาด จึงต้องมีการส่งเสริมการทดสอบและรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน เช่น การสอบวัดมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจว่าแรงงานมีความสามารถที่ตรงตามความต้องการของนายจ้าง และส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาทักษะอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาลิดา ศักดิ์กิริติ (2564) เรื่อง มาตรฐานฝีมือแรงงาน ความรู้แรงงาน ทักษะความชำนาญ และกระบวนการผลิตที่มีผลต่อการส่งออกเฟอร์นิเจอร์ พบว่า ทักษะฝีมือระดับพื้นฐาน ทักษะฝีมือระดับกลาง และ ทักษะฝีมือระดับสูงมีความสำคัญกับ มาตรฐานฝีมือแรงงาน คุณภาพของผลิตภัณฑ์หรือการผลิต มีองค์ประกอบของ

คุณสมบัติของแรงงานฝีมือแรงงาน ได้แก่ 1) ความรู้ (knowledge) 2) ทักษะ (skilled) เป็นการสะสมประสบการณ์จนเกิดเป็นความชำนาญ สามารถที่จะทำงานได้อย่างมีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนด 3) เจตคติ (attitude) มีจิตสำนึกในการทำงานที่ดี

5. กลุ่มแรงงานลูกจ้างมีงานทำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 และมีน้ำหนักต่ำที่สุด คือ มีการดูแลสุขภาพจิตและสุขภาพกายเป็นประจำทุกเดือน เนื่องจาก การตรวจสุขภาพกายให้ลูกจ้างมีสุขภาพดีมีประโยชน์หลายด้าน เช่น ป้องกันโรคและลดความเสี่ยง ส่งเสริมสุขภาพที่ดี ลดอัตราการขาดงาน สุขภาพกายและสุขภาพจิตดีจึงส่งผลให้ลูกจ้างมีความสามารถในการทำงานที่ดีขึ้น เช่น ลดความตึงเครียดและภาวะซึมเศร้า เพิ่มประสิทธิภาพในการทำงาน เสริมสร้างความสัมพันธ์ในการทำงานที่ดี ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญาดา เรียมริมมะดัน, ศรินันท์ คำสี (2561) เรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสร้างเสริมสุขภาพของแรงงานต่างด้าวในจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า กลุ่มแรงงานมีพฤติกรรมสร้างเสริมเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสุขภาพ ในการตรวจสุขภาพเมื่อเกิดความผิดปกติในร่างกายของตนเองค่อนข้างน้อย เกิดจากการไปตรวจรักษาตามสถานพยาบาลทำให้เสียเวลา และแรงงานมีความจำเป็นต้องทำงานหาเลี้ยงชีพเป็นหลักพฤติกรรมสร้างเสริมสุขภาพเกี่ยวกับการออกกำลังกายเป็นสิ่งที่ไม่ได้ปฏิบัติเท่าที่ควร จึงคิดว่าไม่จำเป็นต้องออกพฤติกรรมกายอีก

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเชิงบริหาร

1. ภาครัฐควรมีการพัฒนาหลักสูตรออนไลน์ที่แรงงานสามารถฝึกฝนได้เอง ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน เช่น ผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์
2. มีการส่งเสริมการฝึกอบรมก่อนเข้าทำงาน โดยมีการจัดหลักสูตรฝึกอบรมมาตรฐาน ให้แรงงานได้ฝึกฝนก่อนเริ่มงานจริง โดยให้ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและปฏิบัติ ใช้เทคโนโลยีในการพัฒนาทักษะฝีมือแรงงาน
3. หน่วยงานภาครัฐควรมีการสนับสนุนการจ้างงานจากทางภาครัฐและภาคเอกชน
4. มีการจัดโครงการส่งเสริมการจ้างงาน โดยสนับสนุนค่าจ้างบางส่วนให้กับนายจ้างที่รับผู้ว่างงานเข้าทำงานให้สิทธิประโยชน์แก่บริษัทที่จ้างงานผู้ว่างงานระยะยาวหรือผู้ที่ขาดโอกาส
5. กระทรวงแรงงานควรมีการส่งเสริมให้นายจ้างจัดสวัสดิการที่พึงสำหรับแรงงาน หรือ ด้านเงินช่วยเหลือค่าเช่าที่พัก
6. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการส่งเสริมการทดสอบและรับรองมาตรฐานฝีมือแรงงาน เช่น การสอบวัดมาตรฐานฝีมือแรงงานในสาขาต่าง ๆ
7. สถานประกอบการควรมีการดูแลสุขภาพจิตและสุขภาพกายเป็นประจำทุกเดือน เพราะสุขภาพจิตสุขภาพกายที่ดีส่งผลให้ลูกจ้างมีความสามารถในการทำงานที่ดีขึ้น เช่น ลดความตึงเครียดและภาวะซึมเศร้า ลดความเสี่ยงของโรค

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรศึกษาประสิทธิภาพของความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
2. ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมกับความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ
3. ควรศึกษาสภาพเศรษฐกิจของความต้องการนโยบายค่าแรงขั้นต่ำของกลุ่มแรงงานลูกจ้าง ตำบลเมืองใต้ อำเภอเมืองศรีสะเกษ จังหวัดศรีสะเกษ

เอกสารอ้างอิง

- กวี รัชชน. (2541). การประเมินผลนโยบายสาธารณะ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เกศณรินทร์ งามเลิศ. (2559). แรงจูงใจที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของพนักงาน และลูกจ้างองค์การคลังสินค้า. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.
- กระทรวงแรงงาน. (2565). แผนปฏิบัตินโยบายการระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 - 2570) ของกระทรวงแรงงาน. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.mol.go.th/wp-content/uploads/sites/2/2023/01/แผน66-70-กระทรวงแรงงาน-รวมเล่มล่าสุด.pdf>. [2024, November 18].
- กัญญาภัทร ชันอาสา. (2567). ผลกระทบของการขึ้นนโยบายค่าแรงขั้นต่ำ 600 บาท ภายในปี2570 ของพรรคเพื่อไทย. วารสารการบริหาร การจัดการ และการพัฒนาที่ยั่งยืน 2 (2),495.
- กระทรวงแรงงาน. (2568). นโยบาย/วิสัยทัศน์/พันธกิจ. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก : <https://www.mol.go.th>. [2025, February 14].
- จุมพล หนีพานิช. (2549). การวิเคราะห์นโยบาย ขอบข่าย แนวคิด ทฤษฎี และกรณีตัวอย่าง. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.(2552).
- ชลดา ปานสง และคณะ. (2023). การพัฒนาสื่อบทเรียนออนไลน์มูเดิลคลาวด์ สำหรับการฝึกอบรม การติดตั้งและบำรุงรักษาระบบกล้องวงจรปิด ตามมาตรฐานกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน. วารสารวิจัยและนวัตกรรมการอาชีวศึกษา. 7 (2), 68.
- ญาดา เรียมริมมะดัน, ศิรินันท์ คำสี. (2561). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมการสร้างเสริม สุขภาพของแรงงานต่างด้าวในจังหวัดฉะเชิงเทรา. วารสาร มฉก.วิชาการ. 21 (42), 89.
- ณัฐภัทร โสพิณ. (2561). พลวัตรของการกำหนดนโยบายค่าแรงขั้นต่ำในประเทศไทย. กรุงเทพฯ : สาขาวิชาการปกครอง คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดนัย บวรเกียรติกุล นันทพร ภัทรพุทธ. (2020). การจัดรูปแบบที่พักอาศัยและการดำเนินชีวิตของ แรงงานก่อสร้าง. สารศาสตร์. 63 (2), 303.
- ถวัลย์ วรเทพพุฒพงษ์. (2536). การประเมินผลนโยบาย : ประสิทธิภาพประสิทธิผลและความเป็น ธรรมของนโยบาย. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2453). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS และ AMOS. (พิมพ์ครั้งที่ 18). กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนสามัญ บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี.

นวะรัตน์ พึ่งโพธิ์สภ. (2552). **แรงจูงใจในการปฏิบัติงานของพนักงานบริษัท ธนารักษ์พัฒนา**

สินทรัพย์ จำกัด. ภาคนิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. สาขาพัฒนาสังคม. คณะพัฒนาสังคม
และสิ่งแวดล้อม. สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ปาลิตา ศักดิ์เกียรติ (2564). **มาตรฐานฝีมือแรงงาน ความรู้แรงงาน ทักษะความชำนาญ และ**

กระบวนการผลิตที่มีผลต่อการส่งออกเฟอร์นิเจอร์วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.9 (4), 1559.

พงษ์เมธีไชยศรีหา. (2022). **แนวทางป้องกันปัญหาการว่างงานในสังคมไทย.** การประชุมวิชาการ

และนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 9 และระดับนานาชาติ ครั้งที่ 7

Bardach, E. (1997). **The implementation Game : What Happens after a Bill Becomes a**

Law. Cambridge, MA : The MIT Press.

Yamane Taro. (1973). **Statistics : An Introductory Analysis.** (3rd Ed.). New York.

Harper and Row Publications.

ประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

PARTICIPATION MANAGEMENT EFFICIECCY IN THE NAMKAM MUNICIPALITY, MUEANG DISTRICT, SISAKEK PROVINCE.

อรรถัย อุ่นคำ¹ และ ธเนศพล อินทร์จันทร์²

Received : 9 December 2024

Revised : 19 March 2025

Accepted : 19 March 2025

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ มีการดำเนินการวิจัยประกอบด้วยการกำหนดกลุ่มประชากร และกลุ่มตัวอย่างจากการจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการศึกษาจะใช้การศึกษาจากเอกสารต่าง ๆ จากทฤษฎี แนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง การศึกษาเชิงปริมาณ โดยการสำรวจ การใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ 2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ จำนวน 214 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมาเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.67-1.00 และมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ .8066 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test, F-test และเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe.

ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวม 4 ด้าน อยู่ในระดับมาก (= 3.58 , S.D.= 0.16) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านการเป็นผู้นำและแกนกลางในการพัฒนาชุมชน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก (= 3.67 , S.D.= 0.31) รองลงมาคือ ด้านส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี อยู่ในระดับมาก (= 3.61 , S.D.= 0.36) ด้านการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา อยู่ในระดับมาก (= 3.55 , S.D.= 0.34) ด้านการเสนอแผนงาน/โครงการ มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด อยู่ในระดับมาก (= 3.50 , S.D.= 0.29)

ผลการเปรียบเทียบสมมติฐานพบว่า เพศที่แตกต่างกัน ในภาพรวม 4 ด้าน พบว่าไม่แตกต่างกัน ส่วน อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ สถานภาพทางสังคม ที่แตกต่างกัน ในภาพรวม 4 ด้าน พบว่า แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การบริหาร, พัฒนาชุมชน, เทศบาล, ประชาชน

¹ อรรถัย อุ่นคำ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก Oratai Unkam Phitsanulok University E-mail : oratai25532562@gmail.com

² ธเนศพล อินทร์ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก Tanesphol Injun Phitsanulok University

ABSTRACT

Research on the Efficiency of Participation Management efficiency in the namkam municipality, mueang district, sisaket province. This research involves determining the target population and sample group, developing research instruments, data collection, and data analysis. The study utilizes various documents, theories, concepts, and relevant research as references. A quantitative research approach is employed, incorporating surveys and questionnaires administered to the sample group.

The purposes of this research were to study 1) Participation Management Efficiency In The Namkam Municipality, Mueang District, Sisaket Province. 2) to compare the participatory management efficiency The Namkam Municipality, Mueang District, Sisaket Province. This research consisted of 214 people. The research tool was a questionnaire created by the researcher with a 5-level estimation scale with a consistency index of 0.67-1.00 and a questionnaire reliability of .8066. Statistics The data were used to analyze the data including frequency, percentage, mean and standard deviation, t-test, F-test and pairwise comparison by Scheffe's method.

The results of the research found that in the overall 4 aspects were at a high level ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 0.16). When considering each aspect, it was found that Leadership and core in community development have the highest average was at a high level ($\bar{x} = 3.67$, S.D.= 0.31), followed by the promotion of traditions. was at a high level ($\bar{x} = 3.61$, S.D.= 0.36). was at a high level ($\bar{x} = 3.55$, S.D.= 0.34) for the proposal of plans/projects has the least average at a high level ($\bar{x} = 3.50$, S.D.= 0.29)

The hypothesis comparison results showed that Gender differences in the overall 4 aspects were not different. Age, education level, status, social status. In the overall picture, 4 aspects were found to be significantly different at the .05

Definition of Key Terms

Efficiency refers to the capability of carrying out various tasks in accordance with the administrative policies of Nam Kham Subdistrict Municipality, Mueang District, Sisaket Province, ensuring the fulfillment of assigned responsibilities while maximizing the utilization of available resources.

Management refers to the administrative policies implemented by community committees, civil defense volunteers, public health volunteers, and the Local Health Security Fund Management Committee in Nam Kham Subdistrict Municipality, Mueang District, Sisaket

Province. These policies aim to achieve assigned responsibilities through cost-effective, efficient, and effective resource management.

Community Leaders refer to the committees of various groups, including community committees, civil defense volunteers, public health volunteers, and the Local Health Security Fund Management Committee of Nam Kham Subdistrict Municipality, Mueang District, Sisaket Province.

Community Development refers to various service activities such as mobile municipal projects for citizen engagement, healthcare services, occupational development initiatives, and efforts to address the welfare of residents, including medical care, children's education, and the well-being of the elderly, disabled, and underprivileged individuals.

Programs and Projects refer to initiatives such as proposing local ordinances, observing local council meetings, identifying and prioritizing community issues for resolution by the municipality, and recommending procedures for improving the implementation of various projects.

Promotion and Support refer to activities that facilitate community services, such as organizing walking street events, encouraging civic participation in various activities, and monitoring and evaluating project implementation.

Leadership and Central Role in Community Development refers to activities and services that support the well-being of citizens, including mobile municipal programs, healthcare services, occupational development initiatives, and addressing the needs of vulnerable populations such as the elderly, disabled, and underprivileged individuals.

Key word : Administration, community development, municipality, people

บทนำ

เทศบาล เป็นรูปแบบการปกครองส่วนท้องถิ่นที่เก่าแก่ที่สุด เพราะเกิดขึ้นในสมัยรัชกาลที่ 5 เป็นการกระจายอำนาจให้แก่ท้องถิ่นดำเนินการปกครองตนเอง โดยเริ่มจากการจัดตั้งสุขาภิบาลท่าฉลอม อำเภอเมืองสมุทรสาคร และต่อมาในสมัยรัชกาลที่ 7 ทรงมีพระราชประสงค์ให้ราษฎรในท้องถิ่นปกครองตนเอง เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ ได้เรียนรู้และทดลองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และในปี พ.ศ. 2476 จึงมีการจัดตั้งเทศบาลและยกฐานะสุขาภิบาลเป็นเทศบาลหลายแห่ง ซึ่งได้กำหนดให้รัฐจะต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และให้ผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน โดยแบ่งเทศบาลเป็น 3 ประเภท คือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง และเทศบาลตำบล ซึ่งเป็นรูปแบบการปกครองท้องถิ่นที่กระจายอำนาจให้แก่ประชาชนในการปกครองตนเอง ตามหลักของระบบการปกครองท้องถิ่น ประกอบด้วย การจัดให้มีการเลือกตั้งเพื่อให้คนใน

ท้องถิ่นได้มีโอกาสเข้าไปเป็นตัวแทนของประชาชนในการปกครองตนเอง มีสภาท้องถิ่น มีเขตพื้นที่ในการบริหารและความรับผิดชอบตามที่มีหน้าที่กำหนด ให้มีสมานิติบุคคลเพื่อผลสมบูรณ์ในการดำเนินการทำนิติกรรม มีรายได้ มีอำนาจในการจัดหางบประมาณและมีความเป็นอิสระในการปกครองตนเอง โดยมีองค์กรที่คอบก้ากับดูแลในระดับนโยบายทั่วไปภายใต้เงื่อนไขของกฎหมาย ระเบียบ คำสั่งของรัฐบาล

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการที่ให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทรรศนะ ร่วมเสนอปัญหาและตัดสินใจพัฒนา ถือเป็นเงื่อนไขและเป็นกุญแจดอกสำคัญของความสำเร็จของการพัฒนาระบบราชการให้สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนและเอื้อประโยชน์สุขของประชาชน เพราะการมีส่วนร่วมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมให้ระบบราชการมีพลังในการพัฒนาประเทศอย่างสร้างสรรค์ อันเป็นเป้าหมายหลักของการพัฒนาราชการยุคใหม่ที่เป็นราชการระบบเปิด ซึ่งจะช่วยให้เจ้าหน้าที่ของรัฐมีความใกล้ชิดกับประชาชน ได้รับทราบความต้องการและปัญหาที่แท้จริง เป็นการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่เสริมสร้างให้ประชาชน ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจในประเด็นสาธารณะ ซึ่งเป็นบทบาทที่หน่วยงานราชการจะต้องดำเนินการให้เกิดขึ้น อย่างไรก็ตามการบริหารราชการแบบมีส่วนร่วมจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับหน่วยราชการที่สนับสนุนให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของทุกฝ่ายในสังคม

เทศบาลตำบลน้ำคำ ตั้งอยู่ทางทิศเหนือ อำเภอเมืองศรีสะเกษ ห่างจากอำเภอเมืองศรีสะเกษ ประมาณ 4 กิโลเมตร ได้รับการยกฐานะจาก สภาตำบลน้ำคำ เป็น องค์การบริหารส่วนตำบลน้ำคำ เมื่อวันที่ 30 เดือน มีนาคม พ.ศ. 2539 และได้รับการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลน้ำคำ เป็นเทศบาลตำบลน้ำคำ เมื่อวันที่ 18 เดือน กรกฎาคม พ.ศ. 2551 เทศบาลตำบลน้ำคำ มีพื้นที่ทั้งหมด 67.36 ตารางกิโลเมตร หรือ 24,239 ไร่ พื้นที่ทำการเกษตร 23,972 ไร่ พื้นที่อยู่อาศัย 2,284 ไร่ ห่างจากตัวจังหวัดศรีสะเกษ 4 กิโลเมตร ใช้เวลาเดินทางประมาณ 15 นาที

อนึ่ง การที่จะให้คณะกรรมการชุมชนมีบทบาทในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างเต็มกำลังนั้นต้องเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาทุกขั้นตอนของกิจกรรมการพัฒนา และสิ่งสำคัญในการที่คณะกรรมการชุมชนจะมีส่วนร่วมได้นั้น จะต้องมียุทธภาพ มีความสามารถและมีความเต็มใจที่จะมีส่วนร่วม มีเวลา มีความสนใจ ไม่กระทบกระเทือนต่อตำแหน่งหน้าที่การงาน ไม่เสียค่าใช้จ่ายมากกว่าผลประโยชน์ที่จะได้รับ สำหรับผลที่ได้รับจากการเข้ามามีส่วนร่วมนั้น คือ ทำให้พัฒนาขีดความสามารถของตนเองในการจัดการและควบคุมการใช้และการกระจายทรัพยากรปัจจัยการผลิตที่มีอยู่ในสังคม เพื่อประโยชน์ต่อการดำรงชีพทางเศรษฐกิจ สังคมตามความจำเป็นอย่างสมศักดิ์ศรีในฐานะสมาชิกของสังคม

จากประเด็นดังกล่าว ผู้วิจัยมีความสนใจที่ศึกษาถึงประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม เทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ อยู่ในระดับใดและเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมและเป็นไปตามหลักประชาธิปไตยอย่างยั่งยืน คือ การปกครองโดยประชาชนเพื่อประชาชน สามารถแก้ไขปัญหาในชุมชนได้ตรงจุดอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ สถานภาพทางสังคม

สมมติฐาน

เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ สถานภาพทางสังคมที่แตกต่างกันมีผลทำให้ประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย หรือขอบเขตการศึกษา

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ เทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ คณะกรรมการชุมชน จำนวน 126 คน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน 200 คน อาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน 137 คน คณะกรรมการบริหารกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น จำนวน 16 คน รวมทั้งสิ้น 479 คน (เทศบาลตำบลน้ำคำ, 2567 : 1)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการชุมชน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อาสาสมัครสาธารณสุข คณะกรรมการบริหารกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 214 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Krejcie & Morgan โดยการสุ่มอย่างง่ายตามตารางเลขสุ่ม

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำและแกนกลางในการพัฒนาชุมชน ด้านการเสนอแผนงาน/โครงการ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา ด้านส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี

4. ขอบเขตด้านเวลา ดำเนินการในช่วงปีการศึกษา 2567

5. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพ สถานภาพทางสังคม

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ใน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการเป็นผู้นำและแกนกลางในการพัฒนาชุมชน ด้านการเสนอแผนงาน/โครงการ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา ด้านส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี

วิธีการศึกษา

การศึกษาวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ มีการดำเนินการวิจัยประกอบด้วยการกำหนดกลุ่มประชากรและกลุ่มตัวอย่าง การจัดทำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับการศึกษาจะใช้การศึกษาจากเอกสาร (Documentary Research) คือ ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสารต่าง ๆ จากทฤษฎี แนวคิด และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการศึกษาเชิงปริมาณโดยการสำรวจ (Field Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ คณะกรรมการชุมชน จำนวน 126 คน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน 200 คน อาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน 137 คน คณะกรรมการบริหารกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น จำนวน 16 คน รวมทั้งสิ้น 479 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการชุมชน อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน อาสาสมัครสาธารณสุข คณะกรรมการบริหารกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่นเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 214 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ Krejcie & Morgan โดยการสุ่มอย่างง่ายตามตารางเลขสุ่ม

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ใน 4 ด้าน คือ ด้านการเป็นผู้นำและแกน กลางในการพัฒนาชุมชน ด้านการเสนอแผนงาน/โครงการ ด้านการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาด้านส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 214 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วยค่าความถี่ ค่าร้อยละ เพื่ออธิบายข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อวิเคราะห์ประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ มีข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งนี้

ด้านการเป็นผู้นำและแกนกลางในการพัฒนาชุมชน พบว่ายังประสบปัญหาในเรื่องร่วมดูแลทุกข์สุขของประชาชน เช่น เจ็บป่วย การศึกษาของเด็ก ความเดือดร้อนของผู้สูงอายุ ผู้พิการ และผู้ด้อยโอกาส ซึ่งในเรื่องดังกล่าว ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรออกตรวจตรา สอดส่องและดูแลทุกข์สุขของประชาชนในชุมชนของตนอย่างต่อเนื่อง เพื่อช่วยให้ผู้ที่ประสบความเดือดร้อนได้รับความช่วยเหลืออย่างรวดเร็ว

ด้านการเสนอแผนงาน/โครงการ พบว่ายังประสบปัญหาในเรื่อง ร่วมในการเสนอปัญหาต่าง ๆ ในชุมชน เพื่อจัดลำดับความสำคัญการแก้ไขปัญหาในชุมชนกับเทศบาล ซึ่งในเรื่องดังกล่าว ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรประชุมร่วมกันกับชุมชนเพื่อจัดลำดับความสำคัญในการแก้ไขปัญหาในชุมชนก่อนนำข้อมูลส่งให้ทางเทศบาล เพื่อให้ปัญหาทุกอย่างได้ตรงกับความต้องการของชุมชน

ด้านการส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนา พบว่ายังประสบปัญหาในเรื่องร่วมบริจาคเงินช่วยเหลือในการจัดกิจกรรม ซึ่งในเรื่องดังกล่าว ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรประสานงานกับนักการเมืองระดับชาติและระดับท้องถิ่น รวมถึงหน่วยงานภาคเอกชน เพื่อของบประมาณสนับสนุนในการจัดกิจกรรม

ด้านส่งเสริมขนบธรรมเนียมประเพณี พบว่ายังประสบปัญหาในเรื่อง ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งในเรื่องดังกล่าว ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรขอความร่วมมือจากประชาชนในชุมชนให้ตระหนักถึงวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เป็นมรดกตกทอดมาแต่รุ่นสู่รุ่นหลังมิให้สูญหายไป

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาล เขตอำเภออื่นในจังหวัดศรีสะเกษและจังหวัดใกล้เคียง เพื่อนำมาเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วม เพื่อนำไปแก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องและเป็นการพัฒนาระดับการปฏิบัติงานของเทศบาลต่อไป

2. ควรมีการศึกษาการมีส่วนร่วมในเชิงคุณภาพ โดยการศึกษาถึงลักษณะการมีส่วนร่วมและความต้องการของประชาชนที่มีต่อการบริหารงานเทศบาล เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครอบคลุมและมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.67$, S.D. = 0.31) ทั้งนี้เป็นเพราะ ร่วมในกิจกรรมการให้บริการต่าง ๆ เช่น โครงการเทศบาลเคลื่อนที่พบประชาชน งานบริการสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ (2557 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาลตำบลพนมสารคาม อำเภอพนมสารคาม จังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า ร่วมกับเทศบาลในการพัฒนาท้องถิ่นโดยออกกำลังแรงงานและร่วมในกิจกรรมที่เทศบาลจัดขึ้น ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสำคัญในการบริหารงานของเทศบาล ส่งผลให้เกิดมีแรงผลักดันให้เกิดการสร้างสรรคสิ่งใหม่ ๆ แก่ประชาชน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ คณะกรรมการชุมชน มีส่วนร่วมในกิจกรรมที่เทศบาลดำเนินการ โดยทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนในชุมชนได้รับทราบและให้ความร่วมมือในการออกปฏิบัติงานตามโครงการต่างๆ ส่งผลให้เกิดการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ

การเปรียบเทียบประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ พบว่าอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 0.29) ทั้งนี้เป็นเพราะ ร่วมชักชวนคนในชุมชนเข้าร่วมและรับรู้แผนงาน/โครงการของเทศบาล ร่วมในการเสนอแนะขั้นตอน วิธีการเพื่อปรับปรุงการดำเนินงาน ซึ่งสอดคล้องกับ (2558 : บทคัดย่อ) ศึกษาวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารงานเทศบาล

ตำบลศรีวิไล อำเภอศรีวิไล จังหวัดหนองคาย พบว่า ร่วมในการสำรวจปัญหาของชุมชนและกำหนดความต้องการของชุมชน เพื่อร่วมกันตัดสินใจและเสนอแผนงาน และแก้ไขข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน โดยเน้นให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นของตน ทั้งนี้ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมเทศบาลตำบลน้ำคำ อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ได้มุ่งเน้นที่จะให้ประชาชนในท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่นด้วยการเสนอและรับรู้ถึงแผนงาน/โครงการ ซึ่งจะเป็นการปลูกฝังวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยให้เกิดขึ้นในวิถีชีวิตของประชาชนในระดับท้องถิ่น เป็นอำนาจในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของราชการให้มีพลังมากขึ้น และถือว่าเป็นความสำเร็จสูงสุดของการดำเนินงานทุกอย่าง

เอกสารอ้างอิง

- โกวิท พวงงาม. (2557). การปกครองท้องถิ่นไทย : หลักการและมิติใหม่ในอนาคต. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2561). สถิติสำหรับงานวิจัย. กรุงเทพฯ : ภาควิชาสถิติ คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จิราวัลย์ วรวงศ์. (2560). การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลของเทศบาลเมืองสรวง อำเภอเมืองสรวง จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- จิตติรัตน์ สุวรรณ (2561). บทบาทของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดปัตตานีในทัศนะของผู้นำท้องถิ่นในอำเภอเมืองปัตตานี. หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ชาญชัย มุตตาหาราช (2560). บทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลในการบริหารงานเทศบาล : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลคองหงส์ เทศบาลเมืองบ้านพรุ เทศบาลนครหาดใหญ่ อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา. หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- ตี โพธิสาร (2560). บทบาทสมาชิกสภาต่อการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอขุนหาญ จังหวัดศรีสะเกษ. หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- ธานินทร์ ศิลป์จารุ. (2557). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ: เอส อาร์ พรินติ้ง แมสโปรดักส์ จำกัด.
- ธงชัย สันติวงศ์. (2557). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. กรุงเทพฯ : บริษัท ประชุมช่าง จำกัด.
- นภดล พินิจ. (2561). การมีส่วนร่วมของอาสาพัฒนาปศุสัตว์ประจำหมู่บ้าน (อพปม.) ในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ : ศึกษากรณีอำเภอพาน จังหวัดเชียงราย. กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

- นันทวัฒน์ บรมานันท์. (2561). **หลักกฎหมายปกครองเกี่ยวกับบริหารสาธารณะ**. กรุงเทพฯ : วิญญูชน.
- ปกรณ ประจันบาน. (2557). **สถิติขั้นสูงสำหรับการวิจัยและประเมิน (Advanced Statistics for Research and Evaluation)**. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประชุม รอดประเสริฐ. (2557). **นโยบายและการวางแผน: หลักการและทฤษฎี**. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์.
- พิศณุ พูนเพชรพันธุ์. (2560). **บทบาทของประชาชนภายใต้กลไกของรัฐธรรมนูญไทยในการปกครองส่วนท้องถิ่น**. วารสารการพัฒนาท้องถิ่น 2,1 (มิ.ย.-ก.ย.50) 15-29
- เศรษฐไชย หทัยวรรณ. (2561). **การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผน**
- สุพจน์ บุญวิเศษ. (2557). **หลักรัฐศาสตร์**. กรุงเทพฯ: เอ็ม.ที.เพรส.
- เสนาะ ตีเยาว์. (2557). **การบริหารกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สรชัย พิศาลบุตร. (2559). **การวิจัยทางธุรกิจ**. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิทย์พัฒน์.
- สมเกียรติ ลิวทิวซ์. (2558). **บทบาทของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลในการควบคุมการปฏิบัติงานของฝ่ายบริหารในเขตอำเภอม่วง จังหวัดกาญจนบุรี**. หลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สกวเดือน เกตุแก้ว. (2560). **บทบาทของประธานชุมชนต่อการบริหารงานเทศบาลเมืองเขลางค์นคร อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการเมืองการปกครอง มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สรายุทธ คำสุขุม. (2558). **ความคิดเห็นของประชาชนต่อบทบาทการมีส่วนร่วมในการบริหารงาน เทศบาลตำบลบ้านแพง อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม**. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร
- อคิน รพีพัฒน์ (2558). **รายงานการศึกษากระบวนการพัฒนาและผลกระทบของโครงการพัฒนาหมู่บ้านชายแดนจังหวัดสุรินทร์**. งานวิจัย สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

**ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน
อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์**
**Efficiency of Public Service of Na-in
Subdistrict Administrative Organization Phichai District, Uttaradit Province.**

สุภัทสร บุตรบุญ¹

Received : 7 December 2024

Revised : 31 March 2025

Accepted : 10 April 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้ 1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ 2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาท 4 กับประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ และ 3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์

ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวม 2 ด้าน ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$ S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าหลักอิทธิบาท 4 ($\bar{X} = 4.08$ S.D. = 0.35) อยู่ในระดับมาก และประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ($\bar{X} = 3.96$ S.D. = 0.34) ตามลำดับ

ผลการเปรียบเทียบสมมติฐานพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 มีอายุระหว่าง 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 การศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 อาชีพเกษตรกรกรรม จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3

คำสำคัญ : ประสิทธิภาพ, การให้บริการ, ประชาชน

ABSTRACT

The research on the Efficiency of Public Service of Na-in Subdistrict Administrative Organization Phichai District, Uttaradit Province has the following research objectives 1. To study the level of efficiency. Providing services to the people of the Na In Subdistrict Administrative Organization, Phichai District, Uttaradit Province. 2. To study the relationship between the 4 Iddhipatha principles and the efficiency of public services of the Na In

¹ สุภัทสร บุตรบุญ มหาวิทยาลัยพิษณุโลก Supatson Buttoon Phitsanulok University E-mail : supatsonb86@gmail.com

Subdistrict Administrative Organization, Phichai District, Uttaradit Province, and 3. To study problems and obstacles. and suggestions regarding the efficiency of public services of Na In Subdistrict Administrative Organization, Phichai District, Uttaradit Province

The results of the research found that in overall two aspects, citizens had opinions on the efficiency of public service delivery. Overall, it is at a high level ($\bar{x} = 4.02$ S.D. = 0.32). When considering each aspect, it is found that the 4 Iddhipatha principles ($\bar{x} = 4.08$ S.D. = 0.35) are at a high level. and efficiency of public service ($\bar{x} = 3.96$ S.D. = 0.34), respectively.

The results of comparing the assumptions found that Most of the respondents were female, numbering 212 people, accounting for 100 million.

Key word : efficiency, service, people

บทนำ

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานปกครองท้องถิ่น ที่เป็นผลมาจากแนวคิดในการกระจายอำนาจ ซึ่งรัฐบาลได้มอบอำนาจหน้าที่ในการปกครองและจัดบริการสาธารณะโดยดำเนินงานด้วยงบประมาณ และเจ้าหน้าที่ของตนเอง องค์การบริหารส่วนตำบล ได้รับการจัดตั้งขึ้นในฐานะเป็น นิติบุคคลตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 ไปจนถึงการ แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 7 พ.ศ. 2562 โดยมีสภาองค์การตำบลทำหน้าที่กำหนดนโยบายและกำกับดูแล การบริหารของกรรมการและนายก องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นผู้ใช้อำนาจบริหารงาน มีปลัดและรองปลัด เป็นหัวหน้างานบริหาร ซึ่งแบ่งออกเป็นหน่วยงานต่างๆเท่าที่จำเป็นเพื่อตอบสนองต่อ ความต้องการของประชาชนในพื้นที่ซึ่งรับผิดชอบอยู่ โดยมีพนักงานประจำที่เป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ทำงานประจำวัน องค์การบริหารส่วนตำบล มีจุดมุ่งหมายและหน้าที่ตามพระราชบัญญัติตามมาตราต่างๆ ได้แก่ มาตรา 66 พัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม มาตรา 67 มีหน้าที่ต้องทำ ดังเช่นการจัดให้มีและบำรุงทาง รักษาความสะอาด ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม คຸ້ມครอง ดูแล และบำรุงรักษา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มาตรา 68 มีหน้าที่ที่อาจทำในเขตความรับผิดชอบ เช่น การให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ ส่งเสริมให้มี อุตสาหกรรมในครอบครัว คຸ້ມครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม มาตรา 69/1 การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เป็นต้น นอกจากนี้พระราชบัญญัติ ยังได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการ

สาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองตามมาตรา 67 และมาตรา 68 ได้แก่ การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง การจัดให้มีและควบคุมตลาด ท่าเทียบเรือ ท่าข้าม และที่จอดรถ การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น การรักษาความปลอดภัย ความเป็นระเบียบเรียบร้อย และการอนามัย โรงมหรสพ และสาธารณสถานอื่น ๆ การรักษาความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและรักษาความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน

ด้วยปัญหาองค์การบริหารส่วนตำบลมีการบริหารงานที่ไม่ค่อยมีคุณภาพ ยังขาดประสิทธิภาพ ส่งผลเสียอย่างมากต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเอง เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบล เป็นหน่วยงานที่ต้องมีการดำเนินงานด้วยกระบวนการบูรณาการร่วมกับภาคประชาชนเป็นหลัก หากขาดประสิทธิภาพในการบริหารงานแล้วจะทำให้การปฏิบัติงานเกิดความบกพร่อง ความอ่อนแอ และหย่อนประสิทธิภาพของกลไกด้านการบริหารจัดการภายในองค์กรเกิดความล่าช้า ในการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลทำให้ไม่สามารถให้บริการแก่ประชาชนตามความต้องการได้อย่างรวดเร็ว การประสานงานเกิดความผิดพลาด คลาดเคลื่อน และยังเป็นที่มาของการถูกมองว่าภาคราชการทำงานไม่มีความโปร่งใส ประชาชน ไม่มีความไว้วางใจ และเกิดความเบื่อหน่ายในการทำงานของภาครัฐ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ เป็นหน่วยงานบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอีกรูปแบบหนึ่ง ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคลและมีหน้าที่ในการแปลงนโยบายที่เป็นนามธรรมไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อให้เกิดความสำเร็จขึ้นและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของการบริหารงานแบบบูรณาการ และยังส่งเสริมคุณภาพชีวิตประชาชน และในฐานะที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนระดับรากหญ้าในท้องถิ่นมากที่สุด ทำหน้าที่บำบัดทุกข์ บำรุงสุข จำเป็นที่จะต้องมีการบริหารงานสาธารณะให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและตรงกับความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุด ทั้งสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เพื่อที่จะช่วยในการแก้ไขปัญหาที่แท้จริงของชุมชนทั้งสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ซึ่งถ้าหากองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด ไม่สามารถปฏิบัติ หรือมีความบกพร่องในการบริหารงานหรือปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายแล้วประชาชนนั่นเอง ที่จะได้รับผลกระทบมากที่สุด การบริหารจัดการ ในองค์กรจึงก้าวเข้าสู่ยุคใหม่

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาตระหนักถึงความสนใจที่จะศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อองค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ในการเสนอแนวทางที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนายุทธศาสตร์ด้านประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนในพื้นที่เพิ่มมากขึ้น ตลอดจนเพิ่มเติมหรือปรับลดในสิ่งที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาอินดำเนินการอยู่เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานมากที่สุดต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับประสิทธิภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาท 4 กับประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับประสิทธิภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์

สมมุติฐานการวิจัย

หลักอิทธิบาท 4 มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ ได้แก่ พื้นที่ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 5,979 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน จากประชากรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 5,224 คน

3. ขอบเขตด้านเนื้อหา ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยมุ่งศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการ 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค 2. ด้านการให้บริการอย่างทันต่อเวลา 3. ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ 4. ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง 5. ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า

4. ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้

ตัวแปรตาม ได้แก่ ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยมุ่งศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการ 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค 2. ด้านการให้บริการอย่างทันต่อเวลา 3. ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ 4. ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง 5. ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า

5. ขอบเขตด้านเวลา ดำเนินการศึกษาในช่วงปีการศึกษา 2566 – 2567

วิธีการศึกษา

ประชากร ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอฟิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวนมีทั้งสิ้น 1,663 ครัวเรือน จำนวน 5,979 คน (ข้อมูลจาก ตามหลักฐานงานทะเบียนราษฎร อำเภอฟิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ณ เดือนกุมภาพันธ์ 2567)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอฟิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์จำนวน 372 คน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) จากประชากรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป

ผลการศึกษา

การศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอฟิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยมุ่งศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการ 5 ด้าน ได้แก่ 1. ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค 2. ด้านการให้บริการอย่างทันต่อเวลา 3. ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ 4. ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง 5. ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา จำนวน 372 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างจากสูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 372 คน จากประชากรผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้งที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป จำนวน 5,224 คน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างหลักอิทธิบาท 4 กับประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอฟิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ทำการวิเคราะห์ด้วยการหาค่าความสัมพันธ์ระหว่าง ตัวแปรว่ามีความสัมพันธ์เกี่ยวข้อง กันหรือไม่ โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อวิเคราะห์การศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอฟิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์

สรุปผล

1. สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 212 คน คิดเป็นร้อยละ 57.0 มีอายุระหว่าง 51 ปี ขึ้นไป จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 การศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 อาชีพเกษตรกร จำนวน 194 คน คิดเป็นร้อยละ 52.2 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า 10,000 บาท จำนวน 187 คน คิดเป็นร้อยละ 50.3

2. ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอฟิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ในภาพรวม 2 ด้าน ผลการวิเคราะห์พบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานของประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอฟิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ ในภาพรวม จากผลการศึกษาประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ประกอบด้วย 2 ด้าน

พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$ S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า หลักอทธิบาท 4 ($\bar{X} = 4.08$ S.D. = 0.35) อยู่ในระดับมาก และประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ($\bar{X} = 3.96$ S.D. = 0.34) ตามลำดับ

1.หลักอทธิบาท 4 ผลการวิเคราะห์ ความคิดเห็นของประชาชนต่อประสิทธิภาพการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน อำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์ การศึกษา หลักอทธิบาท 4 ประกอบด้วย 4 ด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$ S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษาคือ ด้านวิริยะ ความเพียร ($\bar{X} = 4.12$ S.D. = 0.49) ด้านฉันทะ ความพึงพอใจ ($\bar{X} = 4.08$ S.D. = 0.40) ด้านจิตตะ ความคิดและความตั้งใจ ($\bar{X} = 4.07$ S.D. = 0.39) และด้านวิมังสาความไตร่ตรอง ($\bar{X} = 4.05$ S.D. = 0.45) ทุกด้านอยู่ในระดับมากตามลำดับ

ด้านฉันทะ ความพึงพอใจ พบว่า หลักอทธิบาท 4 ด้านฉันทะ ความพึงพอใจ ประชาชนมีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$ S.D. = 0.40) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ บุคลากรแสดงกิริยาสุภาพต่อผู้มารับบริการ ($\bar{X} = 4.10$ S.D. = 0.69) รองลงมา บุคลากรให้บริการที่ดีรวดเร็ว ถูกต้องแก่ประชาชนได้อย่างเต็มที่ ($\bar{X} = 4.09$ S.D. = 0.70) และต่ำที่สุดคือ บุคลากรปฏิบัติงานตามระเบียบอย่างเคร่งครัดโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.09$ S.D. = 0.67)

ด้านวิริยะ ความเพียร พบว่า หลักอทธิบาท 4 ด้านวิริยะ ความเพียร ประชาชนมีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12$ S.D. = 0.49) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ บุคลากรไม่ทอดทิ้งในการปฏิบัติงานแม้งานที่ทำงานมีปัญหาอุปสรรคต่างๆ ($\bar{X} = 4.23$ S.D. = 0.74) รองลงมาคือ บุคลากรปฏิบัติงานเสร็จสมบูรณ์ตามโครงการและระเบียบที่กำหนดไว้ ($\bar{X} = 4.13$ S.D. = 0.76) และต่ำที่สุดคือ บุคลากรมีความมุ่งมั่นในการที่จะให้งานประสบความสำเร็จ ($\bar{X} = 4.04$ S.D. = 0.73)

ด้านจิตตะ ความคิดและความตั้งใจ พบว่า หลักอทธิบาท 4 ด้านจิตตะ ความคิดและความตั้งใจ ประชาชนมีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$ S.D. = 0.39) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ บุคลากรตรวจสอบดูแลความเรียบร้อยของงานที่ท่านปฏิบัติอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.11$ S.D. = 0.69) รองลงมาคือ บุคลากรศึกษารายละเอียดของงานที่ได้รับมอบหมาย ($\bar{X} = 4.10$ S.D. = 0.71) และต่ำที่สุดคือ บุคลากรมีสติควบคุมตนเองให้ปฏิบัติงานได้อย่างดี ($\bar{X} = 4.00$ S.D. = 0.65)

ด้านวิมังสา ความไตร่ตรอง พบว่า หลักอทธิบาท 4 ด้านวิมังสา ความไตร่ตรอง ประชาชนมีความคิดเห็น โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$ S.D. = 0.45) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ บุคลากรคิดหาวิธีการปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดประสิทธิภาพมากในการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ($\bar{X} = 4.12$ S.D. = 0.71) รองลงมาคือ บุคลากร มีความรู้ความเข้าใจ สามารถอธิบายให้ผู้มารับบริการเข้าใจง่าย ชัดเจน เป็นประโยชน์แก่ผู้มาขอรับบริการ ($\bar{X} = 4.08$ S.D. = 0.83) และต่ำที่สุดคือ บุคลากรปฏิบัติงานโดยคำนึงถึงประชาชนและยึดความถูกต้องเสมอ ($\bar{X} = 4.00$ S.D. = 0.69)

2. ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ผลการวิเคราะห์ ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน 5 ด้าน พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการ

ประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$ S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ ด้านการให้บริการอย่างทันต่อเวลา ($\bar{X} = 4.02$ S.D. = 0.46) ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.01$ S.D. = 0.48) ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค ($\bar{X} = 4.00$ S.D. = 0.38) ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.97$ S.D. = 0.36) และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ($\bar{X} = 3.77$ S.D. = 0.54) ทุกด้านอยู่ในระดับมากตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้

ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$ S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ได้แจ้งสิทธิ์แก่ประชาชนในบริการอย่างเท่าเทียม ($\bar{X} = 4.07$ S.D. = 0.75) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ให้บริการโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.06$ S.D. = 0.70) และต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ได้การจัดลำดับการให้บริการก่อน - หลังอย่างยุติธรรม ($\bar{X} = 3.83$ S.D. = 0.66)

ด้านการให้บริการอย่างทันต่อเวลา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ด้านการให้บริการอย่างทันต่อเวลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$ S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ได้ช่วยเหลือประชาชนในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินได้อย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.18$ S.D. = 0.71) รองลงมา คือ การให้บริการของ องค์การบริหารส่วนตำบลบ่อสวกสามารถปรับลดขั้นตอนได้ให้ทัน ต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 4.10$ S.D. = 0.76) และต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ให้บริการแก่ประชาชนอย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.85$ S.D. = 0.73)

ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$ S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน มีอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.22$ S.D. = 0.69) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน จัดให้มีป้ายสัญลักษณ์บอกจุดการให้บริการที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.06$ S.D. = 0.71) และต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน มีการใช้เครื่องมือที่ช่วยให้บริการทำได้อย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 3.80$ S.D. = 0.62)

ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$ S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ให้บริการโดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ($\bar{X} = 4.16$ S.D. = 0.79) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน มีความพร้อมต่อการให้บริการอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.12$ S.D. = 0.80) และต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ให้บริการนอกเวลาราชการของทางราชการ ($\bar{X} = 3.76$ S.D. = 0.72)

ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$ S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน จัดให้มีช่องทางในการรับ

ฟังความคิดเห็นจากผู้มารับบริการ เช่น กลุ่มรับความคิดเห็นแบบสอบถาม เป็นต้น ($\bar{X} = 4.07$ S.D. = 0.78) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน มีการแก้ไขปัญหาการให้บริการ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.92$ S.D. = 0.94) และต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน จัดให้มีระบบการให้บริการสืบค้นข้อมูลข่าวสารทาง เว็บไซต์ (website), Facebook ของ อบต. ($\bar{X} = 3.45$ S.D. = 0.74)

3 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ประกอบด้วย 2 ด้าน ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$ S.D. = 0.32) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า หลักอิทธิบาท 4 ($\bar{X} = 4.08$ S.D. = 0.35) อยู่ในระดับมาก และประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ($\bar{X} = 3.96$ S.D. = 0.34) ตามลำดับ หลักอิทธิบาท 4 ดังนี้

พบว่า ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน โดยประยุกต์หลักอิทธิบาท 4 ด้านนั้น ควรเสริมสร้างศรัทธาให้เจ้าหน้าที่มีความรัก ความพอใจในหน้าที่ ปฏิบัติงานในการให้บริการแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเพื่อการบริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพ

พบว่า ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน โดยประยุกต์หลักอิทธิบาท 4 ด้านวิธีะ เจ้าหน้าที่ต้องมีความตั้งใจให้บริการ มีความอดทนความพยายาม เพื่อให้ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการมารับบริการกับสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน และควรจัดการสัมมนาเพิ่มศักยภาพการปฏิบัติงานให้กับเจ้าหน้าที่เป็นประจำสม่ำเสมอ พัฒนาองค์ความรู้ ในการปฏิบัติให้กับเจ้าหน้าที่มีความเพียรพยายามและมีความอดทนอดกลั้นต่อสภาวะต่างๆ

พบว่า ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน โดยประยุกต์หลักอิทธิบาท 4 ด้านจิตตะ สร้างบรรยากาศในสถานที่ทำงานให้มีความรู้สึกผ่อนคลายไม่ตึงเครียด เกิดสมาธิในการปฏิบัติงาน สร้างความสัมพันธ์ระหว่างประชาชนในชุมชนกับหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ที่มีกิจกรรมบำเพ็ญสาธารณะประโยชน์ร่วมกัน ลดช่องว่างระหว่างหน่วยงานของรัฐกับชุมชน เพิ่มมิตรจิตที่ดีต่อกัน

พบว่า ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน โดยประยุกต์หลักอิทธิบาท 4 ด้านวิมังสา สำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน มีการจัดกิจกรรมให้แต่ละชุมชน ได้แสดงความคิดเห็นแลกเปลี่ยนปัญหาต่างๆ และวิธีการดำเนินการพัฒนาชุมชน ซึ่งสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ได้นำปัญหาเหล่านั้นมาปรับปรุง แก้ไข และพัฒนาประสิทธิภาพการทำงานของสำนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาอินต่อไป

ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน

จากผลการศึกษา ประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน 5 ด้าน

พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.96$ S.D. = 0.34) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยพบผลการศึกษา คือ ด้านการให้บริการอย่างทันต่อเวลา ($\bar{X} = 4.02$ S.D. = 0.46) ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง ($\bar{X} = 4.01$ S.D. = 0.48)

ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค ($\bar{X} = 4.00$ S.D. = 0.38) ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 3.97$ S.D. = 0.36) และด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า ($\bar{X} = 3.77$ S.D. = 0.54) ทุกด้านอยู่ในระดับมากตามลำดับ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบดังนี้

ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ด้านการให้บริการอย่างเสมอภาค โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$ S.D. = 0.38) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ได้แจ้งสิทธิ์ แก่ประชาชนในบริการอย่างเท่าเทียม ($\bar{X} = 4.07$ S.D. = 0.75) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ให้บริการโดยไม่มีการเลือกปฏิบัติ ($\bar{X} = 4.06$ S.D. = 0.70) และต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ได้การจัดลำดับการให้บริการก่อน - หลังอย่างยุติธรรม ($\bar{X} = 3.83$ S.D. = 0.66)

ด้านการให้บริการอย่างทันต่อเวลา พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ด้านการให้บริการอย่างทันต่อเวลา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.02$ S.D. = 0.46) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ได้ช่วยเหลือประชาชนในกรณีเกิดเหตุฉุกเฉินได้อย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 4.18$ S.D. = 0.71) รองลงมา คือ การให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อสวกสามารถปรับลดขั้นตอนได้ให้ทัน ต่อการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ($\bar{X} = 4.10$ S.D. = 0.76) และต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ให้บริการแก่ประชาชนอย่างรวดเร็ว ($\bar{X} = 3.85$ S.D. = 0.73)

ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ด้านการให้บริการอย่างเพียงพอ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$ S.D. = 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน มีอุปกรณ์บรรเทาสาธารณภัยอย่างเพียงพอ ($\bar{X} = 4.22$ S.D. = 0.69) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน จัดให้มีป้ายสัญลักษณ์บอกจุดการให้บริการที่ชัดเจนเข้าใจง่าย ($\bar{X} = 4.06$ S.D. = 0.71) และต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน มีการใช้เครื่องมือที่ช่วยให้บริการทำได้ง่าย ($\bar{X} = 3.80$ S.D. = 0.62)

ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ด้านการให้บริการอย่างต่อเนื่อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01$ S.D. = 0.48) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ให้บริการโดยยึดประโยชน์ของสาธารณะเป็นหลัก ($\bar{X} = 4.16$ S.D. = 0.79) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน มีความพร้อมต่อการให้บริการอยู่เสมอ ($\bar{X} = 4.12$ S.D. = 0.80) และต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน ให้บริการนอกเวลาราชการของทางราชการ ($\bar{X} = 3.76$ S.D. = 0.72)

ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชน ด้านการให้บริการอย่างก้าวหน้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.77$ S.D. = 0.54) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน จัดให้มีช่องทาง ในการรับฟังความคิดเห็นจากผู้มารับบริการ เช่น กล่องรับความคิดเห็นแบบสอบถาม เป็นต้น ($\bar{X} = 4.07$ S.D. =

0.78) รองลงมา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน มีการแก้ไขปัญหาการให้บริการ สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนอยู่เสมอ ($\bar{X} = 3.92$ S.D. = 0.94) และต่ำที่สุด คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน จัดให้มีระบบการให้บริการสืบค้นข้อมูลข่าวสารทาง เว็บไซต์ (website), Facebook ของ อบต. ($\bar{X} = 3.45$ S.D. = 0.74)

ข้อเสนอแนะ

หลักอิทธิบาท 4 ปัญหาที่พบคือ บุคลากรยังไม่ค่อยเข้าใจในเรื่องหลักอิทธิบาท 4 จึงทำให้การทำงานมีความบกพร่อง ไม่มีความพอใจ ความเพียรพยายาม การเอาใจใส่ และไตร่ตรองทบทวน ในงานที่ทำงานและไม่ค่อยสอดคล้อง กับเวลาจึงทำให้บุคลากรเกิดความท้อถอยงานที่ทำ ความอดทนในการปฏิบัติงานมีจำกัดไม่สามารถปฏิบัติได้ยาวนาน เกิดความเบื่อหน่ายง่าย ซึ่งเป็นสาเหตุให้ขาดความพยายามและท้อแท้ การทำงานยังไม่ค่อยทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ปัญหาที่พบคือ ควรให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการทำงานโดยการประยุกต์ใช้หลักธรรมกับบุคลากรผู้ปฏิบัติงาน บริหารจัดการงานให้สอดคล้องกับความรู้ความสามารถของแต่ละคน กำหนดเวลาในการทำงานอย่างเหมาะสม มีการผ่อนคลายการทำงานเป็นระยะ ปรับลดขั้นตอนในการให้บริการแก่ประชาชน ให้ข้อมูลข่าวสารอย่างทั่วถึงและให้ทันต่อเหตุการณ์ มีแผนผังมีแผนผังขั้นตอนการให้บริการ การติดต่อและป้ายบอกช่องทางที่มีความชัดเจน ง่ายต่อการขอรับบริการ และมีการจัดฝึกอบรมพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศให้แก่บุคลากร และประชาชนอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

- 1) ควรศึกษาแนวทางการการให้บริการประชาชนที่มีประสิทธิภาพ และขั้นตอนการปฏิบัติงานเพื่อการใช้ทรัพยากรได้อย่างมีประสิทธิภาพในการทำงาน
- 2) ควรศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลนาอิน
- 3) ควรศึกษาแนวทางหรือกระบวนการนโยบายนโยบายการส่งเสริมการให้บริการประชาชนที่มีบริการ One Stop Service จุดบริการเดียวเบ็ดเสร็จ
- 4) การพัฒนารูปแบบการส่งเสริมการให้บริการประชาชนบูรณาการหลักพุทธธรรมที่เหมาะสมกับพื้นที่ให้มีความหลากหลายมากยิ่งขึ้น
- 5) นักวิจัยควรมองถึงระเบียบวิธีวิจัยอื่นๆ ที่สามารถพัฒนารูปแบบการบริการประชาชนตามหลักพุทธธรรมขององค์การบริหารส่วนตำบลบ่อสวกให้มีประสิทธิภาพมาก

เอกสารอ้างอิง

การปกครองท้องถิ่นไทย. มิติใหม่การปกครองท้องถิ่น: วิสัยทัศน์กระจายอำนาจและการบริหารงานท้องถิ่น.

พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด (2552), 2550.

กฤษณ์ รักชาติเจริญ. ความพึงพอใจในการบริหารองค์การกับการนำหลักธรรมมาภิบาลมาปฏิบัติใน

องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น. วารสารวิจัย. มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556.

อัจฉราพรรณ จรัสวัฒน์. 2546, มกราคม - เมษายน ทำไมต้องเข้าสู่ระบบ p.s, Thailand P.S.O.

วารสารพัฒนาข้าราชการ กทม. 22 (1).

จารุบุณย์ ปาณานนท์. การสร้างสรรค์จุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ. จุลสารการท่องเที่ยว, 2550.

สำนักทะเบียน. สถิติประชากรตำบลนาอิน. ที่ว่าการอำเภอพิชัย จังหวัดอุตรดิตถ์.
(ณ เดือน มีนาคม 2567). (อัดสำเนา).

Herbert A. Simon. **Administrative Behavior**. New York: The McMillen Company, 1960.

John D, Millet. **Management in the Public Service**. New York: McGraw-Hill. 1954.

Katz E lihu & Danet Brenda. **Bureaucracy as a Problem for Sociology and Society**.
New York : Basic Books. 1973.

Kotler, P. **Marketing management : analysis, planning implementation and control**.
(94th ed). New Jersey : Asimmon & Schuster, 1997.

**แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม
อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์**
**Guidelines for Preparing a development plan performance of
Tha Kham Sub – District Municipality, Chon Daen District,
Phetchabun Province.**

รักษนก วัชรศรีมี¹ และ ธนศพล อินทร์จันทร์²

Received : 18 April 2025

Revised : 4 August 2025

Accepted : 4 August 2025

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ 2) เปรียบเทียบการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามสถานภาพและระดับการศึกษา และ 3) หาแนวทางการพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลจำนวน 33 คน และคณะกรรมการชุมชนใน 6 ชุมชนๆ ละ 10 คน รวมทั้งสิ้น 93 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบประมาณค่า มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.84 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่แบบกลุ่มอิสระ (Independent sample t-test) และการทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้ามโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายด้านอยู่ในระดับปานกลางเช่นกัน โดยลำดับค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ด้านการกำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายในแผนยุทธศาสตร์ รวมทั้งปัญหาและความต้องการของชุมชนรองลงมา คือ ด้านการรวบรวมข้อมูลเพื่อจัดทำร่างแผน และด้านการประกาศใช้แผน ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ การพิจารณาร่างแผนเพื่อเสนอผู้บริหารตามลำดับขั้น

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบตามสถานภาพพบว่า โดยรวมมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนรายด้านมีความแตกต่างเฉพาะในด้านการรวบรวมข้อมูลเพื่อนำไปจัดทำร่างแผนพัฒนาและเสนอผู้บริหาร ซึ่งมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ตามระดับการศึกษาพบว่า การจัดทำแผนจำแนกตามระดับการศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านการรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างกันที่ระดับ 0.05

¹ รักษนก วัชรศรีมี สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพิษณุโลก Rugchanok Watchararassamee : Department of Public Administration, Faculty of Graduate School, Phitsanulok University

² ธนศพล อินทร์จันทร์ สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยพิษณุโลก Tanesphol Injun : Department of Public Administration, Faculty of Graduate School, Phitsanulok University

แนวทางการจัดทำแผนที่ได้จากข้อเสนอของประชาชน ได้แก่ ควรมีการอบรมให้ความรู้กับคณะกรรมการชุมชน ให้นำแผนชุมชนมาใช้ร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล และประชาสัมพันธ์ก่อนการดำเนินการจัดประชาคม ควรใช้หลายช่องทางในการจัดเก็บข้อมูลจากประชาชน และใช้เวลาที่เพียงพอในการรวบรวมความต้องการ อีกทั้งควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าร่วมในการประชุมพิจารณาร่างแผน และให้เทศบาลเผยแพร่แผนผ่านเว็บไซต์

คำสำคัญ : แนวทางการจัดทำแผน, คณะกรรมการชุมชน, เทศบาลตำบลท่าข้าม

ABSTRACT

This research aimed to 1) study the problems in developing the development plan for Tha Kham Subdistrict Municipality, Chon Daen District, Phetchabun Province 2) compare the development plans for Tha Kham Subdistrict Municipality, Chon Daen District, Phetchabun Province, classified by status and educational level and 3) Find a development plan for Tha Kham Subdistrict Municipality, Chon Daen District, Phetchabun Province. This is a quantitative research. The target group consisted of 33 members of the municipal development planning committee and 60 community committee members from 6 communities (10 per community), totaling 93 participants. The research instrument was a rating scale questionnaire with a reliability coefficient of 0.84. The data were analyzed using frequency, percentage, mean, standard deviation, Independent sample t-test, and one-way ANOVA.

The results revealed that the overall level of development plan implementation was moderate. The aspect with the highest mean score was defining key development issues aligned with the vision, mission, and strategic goals, including community problems and needs.

This was followed by the collection of key development issues and data, and the announcement of the development plan. The aspect with the lowest score was the consideration of the draft plan for proposal to the executives.

The comparison of implementation by demographic status showed statistically significant differences at the .01 level overall. By individual aspect, significant differences were found only in the area of collecting development issues and submitting the draft plan to executives ($p < .05$).

The analysis by educational level showed statistically significant differences in all aspects at the .01 level, except for the collection of development issues, which showed significance at the .05 level.

Recommendations from the community included providing training for community committees, using local community plans in municipal development planning, disseminating

planning information prior to public consultation, collecting data through various methods, and allocating sufficient time for data collection. It was also recommended to involve citizens in planning meetings and publish the finalized development plan on the municipal website.

Key word : Planning guidelines, Community committee, Tha Kham Subdistrict Municipality

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 283 มาตรา 287 และมาตรา 290 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไว้อย่างกว้างขวางโดยสามารถสรุปได้ว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนร่วมด้วย ทั้งนี้ รัฐหรือราชการส่วนกลางต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความเข้มแข็งในการบริการงานได้อย่างอิสระ และตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและได้กำหนดให้ประชาชนในท้องถิ่นมีสิทธิมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีวิธีการที่ให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารกิจการ รวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องรายงานการดำเนินงานต่อประชาชนในเรื่องการจัดทำงบประมาณการใช้จ่ายและผลการดำเนินงานในรอบปีเพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตรวจสอบและกำกับการบริหารการจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อให้การบริหารงานตามอำนาจหน้าที่มีประสิทธิภาพ เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ประชาชน (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550)

การบริหารงานตามอำนาจและหน้าที่ของเทศบาลตำบลตามพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. 2496 มาตรา 50 และ 51ได้กำหนดไว้อย่างกว้างขวาง มีหน้าที่ ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ป้องกันและระงับโรคติดต่อ ส่งเสริมการศึกษาอบรม ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ บำรุงศิลปประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมท้องถิ่นอันดีงามและการปฏิบัติงานของเทศบาลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล (พระราชบัญญัติเทศบาล พุทธศักราช 2496)

เทศบาลตำบลท่าข้าม ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนารับขึ้น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2563 ซึ่งแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกระบวนการกำหนดทิศทาง ในอนาคตขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการบรรลุและแนวทางในการบรรลุบนพื้นฐานของการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลอย่างรอบด้านและเป็นระบบ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นด้วย ดังนั้นการวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงมีความสำคัญต่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นแผนที่มุ่งไปสู่สภาพการณ์ที่ต้องการให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มุ่งไปสู่สภาพการณ์อันพึงประสงค์ได้

อย่างเท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง โดยสามารถจัดสรรทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา จึงเป็นการกำหนดทิศทางพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่ต้องกำหนดสภาพการณ์ที่ต้องการจะบรรลุและแนวทางในการที่จะทำให้บรรลุถึงสภาพการณ์นั้น ซึ่งจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง และเทศบาลตำบลลานกระบือได้จัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งเป็นการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ โดยมีหลักคิดที่ว่าภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาหนึ่ง ๆ จะมีแนวทางการพัฒนาได้มากกว่าหนึ่งแนวทาง และภายใต้แนวทางพัฒนาหนึ่งจะมีโครงการ / กิจกรรม ได้มากกว่าหนึ่งโครงการ / กิจกรรม ที่จะต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งจะมีผลต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมายจุดมุ่งหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน และวิสัยทัศน์ในที่สุด นอกจากนั้น แผนพัฒนาสามปี ยังเป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะใช้การวางแผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ / กิจกรรม จากแผนพัฒนาสามปีในปีที่จะจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไปจัดทำงบประมาณเพื่อให้ กระบวนการจัดทำงบประมาณ เป็นไปด้วยความรอบคอบ และผ่านกระบวนการ การมีส่วนร่วมประชาชน เพราะได้ปัญหาต่างๆ จากการออก ประชุมประชาคมตามหมู่บ้านต่าง ๆ (แผนพัฒนาสามปีเทศบาลตำบลท่าข้าม :2561-2563)

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นนักศึกษานิติศาสตรบัณฑิตและเป็นผู้ปฏิบัติงานอยู่ในเทศบาลตำบลท่าข้าม ได้เล็งเห็นความสำคัญในเรื่องการปฏิบัติราชการอย่างมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะด้านการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลจากกระบวนการของแผนพัฒนา เทศบาลที่ต้องมีการจัดประชาคมซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเสนอข้อมูล ปัญหา ความต้องการ เพื่อให้คณะกรรมการพัฒนาเทศบาลนำปัญหา ความต้องการดังกล่าวไปจัดทำแผนพัฒนา เทศบาล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อเปรียบเทียบการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามสภาพและระดับการศึกษา
3. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์

นิยามศัพท์เฉพาะ

แนวทางการจัดทำแผน หมายถึง ขั้นตอนและวิธีการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล โดยมีขั้นตอนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลลานกระบือ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาคมและชุมชน โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจาก หน่วยงานต่าง ๆ และข้อในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนา

2. รวบรวมประเด็นหลักการพัฒนา ปัญหา ความต้องการ และข้อมูล

3. การพิจารณาร่างแผนพัฒนาเพื่อเสนอผู้บริหาร

4. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนา

คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนา หมายถึง คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งจาก นายกเทศมนตรี มีหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล ประกอบด้วย คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล คณะกรรมการพัฒนาเทศบาล

แผนพัฒนาเทศบาล หมายถึง แผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วย แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปี

นายกเทศมนตรี หมายถึง เทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์

คณะผู้บริหารท้องถิ่น หมายถึง นายกเทศมนตรีตำบลท่าข้าม

เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาสามปี หมายถึง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2561 - 2563) เทศบาลตำบลท่าข้าม

ตัวแทนประชาคมท้องถิ่น หมายถึง ตัวแทนประชาคมท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2563

คณะกรรมการพัฒนาเทศบาล หมายถึง คณะกรรมการที่พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล หมายถึง คณะกรรมการที่จัดทำร่างแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม

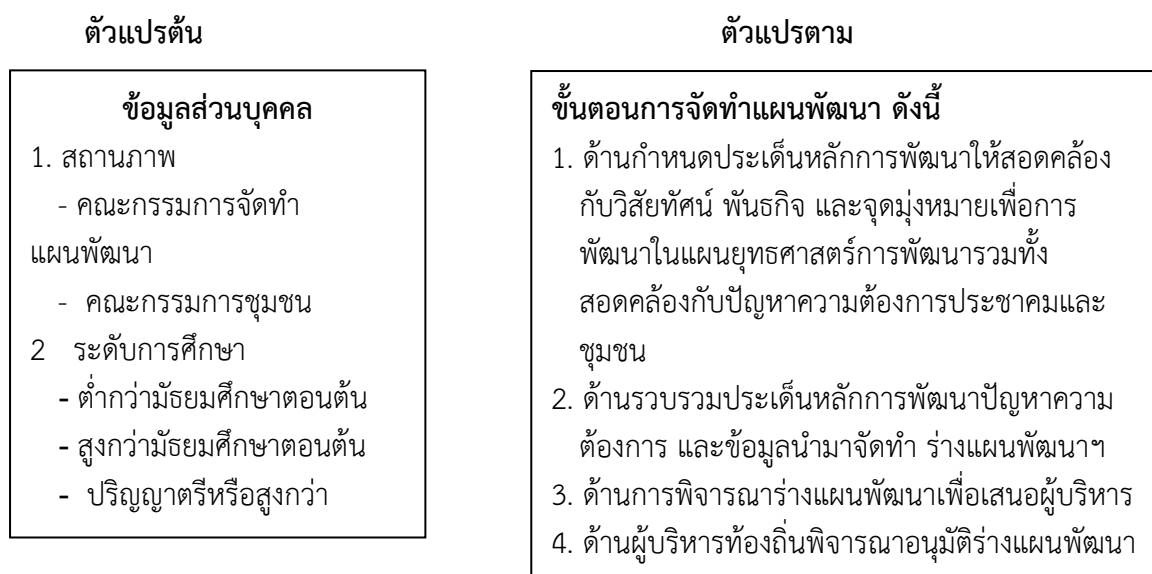
การมีส่วนร่วม หมายถึง การเข้าร่วมในขั้นตอนต่าง ๆ ของกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง เทศบาลตำบลท่าข้าม

คณะกรรมการชุมชน หมายถึง คณะบุคคล ซึ่งได้รับการเลือกตั้งจากผู้อยู่อาศัยในชุมชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ บุคลากรที่ปฏิบัติงานในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล 33 คน และคณะกรรมการชุมชนจาก 6 ชุมชน (ชุมชนละ 10 คน) รวมทั้งหมด 93 คน จำแนกเป็นดังนี้

1.2.1 สถานภาพ จำแนกเป็น

1.2.1.1 คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล(สนับสนุน/พัฒนา) จำนวน 33 คน

1.2.1.2 คณะกรรมการชุมชน 6 ชุมชน ๆ ละ 10 คน จำนวน 60 คน

รวม จำนวน 93 คน

1.2.2 ระดับการศึกษา จำแนกเป็น

1.2.2.1 ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 48 คน

1.2.2.2 สูงกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 20 คน

1.2.2.3 ปริญญาตรีหรือสูงกว่า จำนวน 25 คน

รวม จำนวน 93 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้ใช้เครื่องมือในการศึกษาโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) ซึ่งแบบสอบถามนั้นได้มาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี วรรณกรรมเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาและบางส่วนจากความเห็นของผู้ศึกษาวิจัยมีลักษณะเป็นคำถามทั้งแบบปลายปิดและปลายเปิด ให้ผู้ตอบแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นคำถามเพื่อศึกษาข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับคุณลักษณะของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ สถานภาพ และระดับการศึกษา

ส่วนที่ 2 เป็นคำถามปลายปิดเลือกตอบตามระดับความเหมาะสมในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล ตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ ทั้ง 4 ขั้นตอน

1. กำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาคมและชุมชน โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจาก หน่วยงานต่างๆ และข้อในแผนชุมชน มาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

2. รวบรวมประเด็น นำมาจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี

3. พิจารณาร่างแผนพัฒนาสามปีเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

4. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาสามปี และประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี

เป็นแบบสอบถามแบบปลายปิด มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 5 ระดับ ตามวิธีของ ลิเคิร์ท (Likert) บุญชม ศรีสะอาด , (2555 : 40) โดยค่าแต่ละระดับมีการปฏิบัติ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด

- 4 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก

- 3 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

- 2 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย

- 1 หมายถึง มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล ตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยทำหนังสือถึงบัณฑิตมหาวิทยาลัย เพื่อออกหนังสือขอความร่วมมือไปถึง คณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาล คณะกรรมการชุมชนย่อยในเขตเทศบาล เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม

2. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามแจกจ่ายให้แก่ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาล ตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 93 คน

3. ผู้วิจัยเก็บรวบรวมแบบสอบถามคืนและทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทันที ในการเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 93 คน รับคืน 93 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังต่อไปนี้
ผู้วิจัยนำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป บรรยายคุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่างประชาชนผู้มารับบริการของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับ สถานภาพ และระดับการศึกษา โดยการหาความถี่ (Frequency) และ ค่าร้อยละ (Percentage) วิเคราะห์ข้อมูลระดับการปฏิบัติในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 4 ขั้นตอน คือ 1.การกำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหา ความต้องการของประชาคมและชุมชน โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจาก หน่วยงานต่าง ๆ และข้อใน แผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาสามปี 2. การรวบรวมประเด็นหลักการพัฒนา ปัญหา ความต้องการ และข้อมูลนำมาจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี 3. การพิจารณาร่างแผนพัฒนาสามปีเพื่อเสนอ ผู้บริหารท้องถิ่น 4. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาสามปี และประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี

2. โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) แล้วนำผลการวิเคราะห์ที่ได้ไป เปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย 5 ระดับ เพื่อหาระดับการปฏิบัติ ดังนี้
(บุญชม ศรีสะอาด. 2558 : 10)

4.51-5.00	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง	มีการปฏิบัติอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์การเปรียบเทียบการปฏิบัติในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามสถานภาพ โดยทดสอบค่าทีหรือหาค่า (t-test)

4. วิเคราะห์การเปรียบเทียบการปฏิบัติในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามระดับการศึกษา โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F (F-test one way Analysis of Variance) และถ้าหากแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัย จะเปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยโดยการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

5. วิเคราะห์แนวทาง ข้อเสนอในการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยหาค่าความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage) และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยพรรณนาวิเคราะห์

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติที่ใช้หาคุณภาพเครื่องมือ

1.1 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

1.2 ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power)

1.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

2. สถิติพื้นฐาน

2.2 ค่าร้อยละ

2.3 ค่าเฉลี่ย (X)

2.4 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การสอบสถิติ t – test (Independent Samples) ใช้ทดสอบความแตกต่างระหว่าง 2 กลุ่ม

3.2 F – test ทดสอบหาความแตกต่างตั้งแต่ 3 กลุ่ม ขึ้นไปถ้าพบความแตกต่างหาความแตกต่างด้วยวิธีของ เชฟเฟ (Scheff)

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการวิเคราะห์ การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลางและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือ กำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาคม และชุมชน ส่วนด้านที่มีระดับการปฏิบัติต่ำสุดคือการพิจารณาร่างแผนพัฒนาเทศบาลเพื่อเสนอผู้บริหารตามลำดับ

2. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการเปรียบเทียบการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม จำแนกตามสถานภาพโดยภาพรวมและรายด้านโดยมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านในทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ยกเว้นด้านรวบรวมประเด็นหลักการพัฒนา ปัญหาความต้องการและข้อมูลนำมาจัดทำร่างแผนพัฒนาเทศบาลและผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนา เทศบาลและประกาศใช้แผนพัฒนาเทศบาล มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบการจัดทำแผนพัฒนาของเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ จำแนกตามการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม จำแนกตามการศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง รายด้านและรายข้อ ด้านที่มีการปฏิบัติสูงสุด คือกำหนดประเด็นหลักการพัฒนาให้สอดคล้องกับ วิสัยทัศน์ พันธกิจและจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์รวมทั้งสอดคล้องกับปัญหาความต้องการของประชาคมและชุมชน รองลงมาคือ ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนาเทศบาลและประกาศใช้แผนพัฒนาเทศบาลผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนพัฒนา เทศบาลและประกาศใช้แผนพัฒนาเทศบาลและการพิจารณาร่างแผนพัฒนาเทศบาลเพื่อเสนอผู้บริหารตามลำดับ

4. ผลการวิเคราะห์ การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม จำแนกตามการศึกษา โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณารายด้าน ในทุกด้านมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกด้านยกเว้น ด้านรวบรวมประเด็นหลักการพัฒนา ปัญหาความต้องการและข้อมูลนำมาจัดทำร่างแผนพัฒนาเทศบาล แตกต่างกันอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

- 1.1 เทศบาลควรให้ความรู้กับประชาชนโดยการจัดเวทีประชาคมหมู่บ้านให้หลากหลาย
- 1.2 เทศบาลควรทำความเข้าใจกับคณะกรรมการมีความรู้และเข้าใจบทบาทหน้าที่ให้มากขึ้น
- 1.3 ควรมีการชี้แจงประเด็นที่จะต้องใช้ในการพิจารณาร่างแผนให้เข้าใจ
- 1.4 ควรมีการประชาสัมพันธ์ เพื่อชี้แจงแผนการพัฒนาเทศบาล ตามแนวทางเวทีประชาคม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการวิจัยเกี่ยวแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยสอบถามความคิดเห็น ถึงความต้องการในการบริการสาธารณะของประชาชน เพื่อนำข้อมูลมาพัฒนาท้องถิ่นให้ตรงกับตรงความต้องการของประชาชน

2.2 ควรทำการวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการให้ การจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลท่าข้าม อำเภอชนแดน จังหวัดเพชรบูรณ์

เอกสารอ้างอิง

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. พระราชบัญญัติเทศบาล. กรุงเทพฯ, 2556.

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย. ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำ

แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ , 2558.

กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น. คู่มือการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : กลุ่มวิชาการและแผนพัฒนาท้องถิ่น ส่วนแผนพัฒนาท้องถิ่น สำนักพัฒนาและส่งเสริมการบริหารงานท้องถิ่น, 2556.

โกวิท พวงงาม. การเมืองการปกครองไทยตามรัฐธรรมนูญฉบับประชาชน. กรุงเทพฯ : วิเจพรีนติ้ง, 2558.

คารม คำพิฑูรย์. การศึกษาการบริหารจัดการในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน อำเภอพระยีน จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2545.

จรัส สุวรรณมาลา. ปฏิรูประบบการคลังไทย กระจายอำนาจสู่ภูมิภาคและท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เคล็ดไทย, 2558.

เจือจันทร์ จงสถิตอยู่. แนวคิดและวิธีการวางแผนการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : เจริญผล, 2557.

จำนง อติวัฒนสิทธิ์ และคณะ. สังคมวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2560.

ชินรัตน์ สมสืบ. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัย
ธรรมาธิราช, 2559.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร (บรรณาธิการ) . การปกครองท้องถิ่นไทย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น กรมการปกครอง, 2559.

ดำรง เมืองมูล. แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นโดยกระบวนการประชาคม อำเภอสนป่าตอง

จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2560.

ติน ปรัชญพฤทธิ. พฤติกรรมมนุษย์ในองค์กร. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2559.

ถวัลย์รัฐ วรเทพพุฒิพงษ์. การกำหนดและวิเคราะห์นโยบายสาธารณะ : ทฤษฎีและการประยุกต์ใช้.

พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2558.

ทวีศักดิ์ ปักษา. ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานขององค์การ

บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ รป.ม. มหาสารคาม :

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2560.

ธเนศวร์ เจริญเมือง. 100 ปี การปกครองท้องถิ่นไทย พ.ศ. 2440-2540. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ, 2558.

นิคม บุระพันธ์. บทบาทของคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในการวางแผนพัฒนาตำบล

ในอำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2558.

นิคม เรือนทราย. การวิเคราะห์สถานการณ์และแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสามปี กรณีศึกษาในเขต

อำเภอแม่แตง อำเภอแม่แตง จังหวัดเชียงใหม่. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2558.

นิรันดร์ จงวุฒิเวศย์. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2557.

นิรันดร์ พินไธสง. แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสามปีที่เหมาะสมขององค์การบริหารส่วนตำบล

อำเภอโนนสูง จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2558.

บัญชา แก้วสอง. การวางแผนงานสาธารณสุข. ขอนแก่น: ภาควิชาบริหารงานสาธารณสุข

คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2557.

บุญมา ทวิภักดิ์. การปฏิบัติการวางแผนของมหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม.ขอนแก่น

มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2557.

ประชุม รอดประเสริฐ. นโยบายลากาวางแผน: หลักการและทฤษฎี. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ : เนติกุลการ
พิมพ์, 2559.

ประสิทธิ์ ตงยั้งศิริ. การวิเคราะห์และประเมินโครงการ. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2560.

ประมวล เสนาฤทธิ์. การวางแผนและการจัดการศึกษา. กรุงเทพฯ : การศาสนา, 2556.

ประยูร กาญจนดุล. คำบรรยายกฎหมายปกครอง. พิมพ์ลักษณ์, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.

ปิยนุช แสงวู. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ตำบลนางาม อำเภอสลภูมิ จังหวัดร้อยเอ็ด. การศึกษาค้นคว้าอิสระ ศศ.ม. มหาสารคาม: มหาวิทยาลัย มหาสารคาม, 2557.

พยอม วงศ์สารศรี. องค์การและการจัดการ = Organization & management. พิมพ์ลักษณ์ , กรุงเทพฯ : สุภา, 2557.

พีรสิทธิ์ คำนวนศิลป์. การบริหารจัดการโครงการพัฒนาสังคมแบบก้าวหน้า. ขอนแก่น: ภาควิชาพัฒนาสังคม คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2541.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2554 ฉบับปัจจุบัน พุทธศักราช 2560.

ไพบุลย์ ช่างเรียน. นโยบายการกระจายอำนาจการให้บริการให้สนองความต้องการกับชุมชน.

อักษรเจริญทัศน์, กรุงเทพ, 2560.

มณิชนา หนูสวัสดิ์. การพัฒนาแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสามปี กรณีศึกษา ขององค์การบริหารส่วนตำบลขัวก่าย อำเภอนารายณ์ จังหวัดสกลนคร. การศึกษาอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2558.

มานพ ฉวีรักษ์. กลยุทธ์องค์การบริหารส่วนตำบลในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนศึกษา

กรณี : องค์การบริหารส่วนตำบลเมืองศรีไค อำเภวารินชำราบ จังหวัดอุบลราชธานี. มหาสารคาม : วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2556.

ลิขิต อีระเวคิน. โลก รัฐ ท้องถิ่นในทศวรรษที่ 21 : การปะทะทางอารยธรรมาภิบาลและท้องถิ่นนิยม.

กรุงเทพฯ:คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ, 2555.

วิรัช วิรัชนิการวรรณ. หลักรัฐประศาสนศาสตร์ แนวคิดและกระบวนการ. กรุงเทพมหานคร :

เอ็กซ์เปอร์เน็ท, 2558.

ศรินยา เดชน้อย. แนวทางจัดทำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลโดนด อำเภอนนสูง

จังหวัดนครราชสีมา. การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น ,2558.

สีธน เพียรดวงษ์. แนวทางการจัดทำแผนชุมชนสู่การปฏิบัติ กรณีศึกษาของตำบลลานดอกไม้ตก

อำเภอกันทรารมย์ จังหวัดกำแพงเพชร. การศึกษาอิสระรัฐ ประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2558.

สันติ สุขทวี. การประเมินผลการปฏิบัติงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค เขต 2 (อุบลราชธานี)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2557.

- สุดาวรรณ มีบัว. การมีส่วนร่วมของสมาชิกประชาคมตำบลในการวางแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล
ในอำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น,
2557.
- สุพจน์ ศรีสันเทียะ. ประสิทธิภาพในการนำแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดไปปฏิบัติ.
การศึกษาอิสระ ปริญญา รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น
วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น , 2560
- สุไรมะ ไชยธารี. แนวทางการพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของเทศบาลตำบลมหาราช อำเภอ
มหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2558.
- ยุพาพัฒน์ บุพศิริ. ความคิดเห็นต่อการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
ในเขตพื้นที่อำเภอบ้านแพง จังหวัดนครพนม. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร, 2557.
- วิชา อินทร์จันทร์. การประเมินผลการดำเนินงานโครงการธนาคารประชาชนของธนาคารออมสิน
สาขาบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เพื่อกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตร
มหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง, 2559.
- วิลาสินี สนธิธรรม. แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นกรณีศึกษาของตำบลบางวัว อำเภอบางปะกง
จังหวัดฉะเชิงเทรา. การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง
ท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2558.
- วิสิฐศักดิ์ พิจิตรศิริ. แนวทางการพัฒนาการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เทศบาลตำบลภูเวียง อำเภอภูเวียง
จังหวัดขอนแก่น. การศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครอง
ท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2558.
- อคิน รพีพัฒน์. “การมีส่วนร่วมของชุมชนในการพัฒนาในสภาพสังคมและวัฒนธรรมไทย” ในการประชุม
เรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนา : นโยบายและกลวิธี. กรุงเทพฯ ฯ ศูนย์ศึกษา
นโยบายสาธารณะสุข มหาวิทยาลัยมหิดล, 2557.
- อนันต์ เกตุวงศ์. หลักและเทคนิคการวางแผน. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2558.
- อนุชัย บุรณประเสริฐกุล. การมีส่วนร่วมของประชาชนในการดูแล และบำรุงรักษาทางหลวงชนบทของกรม
โยธาธิการ : กรณีศึกษาจังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาสารคาม :
สถาบันราชภัฏมหาสารคาม, 2555.
- อับดุลราชี ลอแม. การพัฒนาประสิทธิภาพในการจัดทำแผนพัฒนาตำบลสามปีขององค์การบริหารส่วน
ตำบลซากอ อำเภอศรีสาคร จังหวัดนราธิวาส. การศึกษาอิสระ ปริญญา รัฐประศาสนศาสตร
มหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่นมหาวิทยาลัยขอนแก่น,
2561.

อุทัย บุญประเสริฐ. **การวางแผนการศึกษา**. กรุงเทพฯ : เอส.ดี.เพรส, 2544.

Ackoff , Russel. **A Concept of Corpotate Planning**. New York: John Wiley and Sons,1970:2-3.

Andersson, M.**Account and analysis of ULIDs**. Survey Concerning the Use of Geographic Information is Sweden. Gi in Sweden: Ovriga, 2000.

Alagh, Yoginder K. Panchayati rai. **Participatory Institutions and Rural Roads**. New Delhi: Asian Institute of Transport Development, 2001.

Cohen and Uphoff. **Participation's Place I'mpurely**. Development, 1980.

Dominguez – Garcia, A. D. **An Integrated Methodology for the performance and Reliability Evaluation of Fault Tolerant System**. Doctoral Dissertation, Massachusetts Institute of Technology, 2007.

Erwin, William. **Partipation Management: Concept, Theorry, and Implementation**. Atlanta, Ga: Georgia State University, 1976.

Jeanmarie, Tonyia M. **The Relationship Between Principals Perceptions of Performance Appraisal and Level of Job Satisfaction**. Doctoral Dissertation, University of Wayne State, 2008.

Keith, Davis. **Human Behavior of World – Man Ralations and Organization Behavior**. New York: Mc Graw-Hill, 1972.

Koontz, Harold, O'Donnell, Cyril, & Weihrichm, **Heinz**. (1984) **Management** Auckland : McGraw-Hill.

Long, Chad Arron. **An Evaluation of Performance as It Relates to Leadership Training in the United States Coast Gurd**. Doctoral Dissertation, University of Andrew, 2008.

Maedler, M. **Essays on Task Assignment and Performance Measurement**. Doctoral Dissertation, University of Columbia, 2008.

Sokolova, M. **Civic Groups and Parliaments**. An Analysis of eGov Projects in Belarus from <https://www.e-belarus.org/article/egovplanning.html>

**ความพึงพอใจต่อการให้บริการด้านสาธารณะของประชาชนเทศบาลตำบลตรอน
อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์**
**Satisfaction with Public Service of The People of Tron Subdistrict Municipality
Tron District, Uttaradit Province.**

อภิญญา ชันทะ¹

Received : 11 April 2025

Revised : 15 July 2025

Accepted : 15 July 2025

บทคัดย่อ

สารนิพนธ์นี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ประชาชนในเขตพื้นที่ของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ จำนวน 361 คน โดยการเปิดตารางเลขสุ่มตัวอย่างจากการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ การวิจัยครั้งนี้ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended Questions) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพประชากร ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา ประกอบด้วยคำถาม 3 ข้อ ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ มีลักษณะเป็นคำถามตรวจสอบรายการ (Check List) ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ และเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามได้ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ($\text{IOC}=0.67-1.00$, $\alpha=0.8930$) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความแปรปรวนทางเดียว (F-test One-way ANOVA) ในกรณีที่มีความแตกต่างก็ทดสอบความแตกต่างโดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe)

ผลการวิเคราะห์พบว่าศึกษาความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ และพบว่าโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59, S.D.=0.47$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69, S.D.=0.56$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือด้านการจัดระเบียบชุมชนสังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อยพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.44, S.D.=0.42$) การเปรียบเทียบความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ จำแนกตามเพศโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุโดยภาพรวมไม่แตกต่างกันส่วนรายด้าน คือด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์

¹ อภิญญา ชันทะ เทศบาลตำบลตรอน 239 หมู่ 4 ตำบลวังแดง อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ Apinya Khantha, Tron Subdistrict Municipality, 239 Village No. 4, Wang Daeng Subdistrict, Tron District, Uttaradit Province Email: Esengxinbuddi@gmail.com

ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามระดับการศึกษาโดยภาพรวมรายด้านไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : ประชาชน, ชุมชน, องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น, ความพึงพอใจ, บริการด้านสาธารณะ

ABSTRACT

This thesis aims to study the satisfaction of public services of Tron Sub-district Municipality, Tron District, Uttaradit Province. The sample group used in the study is 361 people in the area of Tron Sub-district Municipality, Tron District, Uttaradit Province. The sampling table was opened from the survey research. The research used a questionnaire to measure the level of opinions and satisfaction of public services of Tron Sub-district Municipality, Tron District, Uttaradit Province. This research is a closed-ended questionnaire and an open-ended questionnaire. The questionnaire is divided into 3 parts: Part 1 is a questionnaire on demographic status, including gender, age, and education level, consisting of 3 questions. Part 2 is information on satisfaction of public services of Tron Sub-district Municipality, Tron District, Uttaradit Province, in the form of a checklist. Part 3 is an open-ended question about suggestions for satisfaction of public services of Tron Sub-district Municipality, Tron District, Uttaradit Province. And collect data by using questionnaires. The reliability of the questionnaires was obtained by using the alpha coefficient ($\text{IOC} = 0.67\text{--}1.00$, $\alpha = 0.8930$). The statistics used in data analysis were percentages, mean and standard deviation. One-way variance (F-test One-way ANOVA). In case of differences, the differences were tested by Scheffe's method.

The results of the analysis found that the satisfaction of public services of Tron Subdistrict Municipality, Tron District, Uttaradit Province was at a high level overall ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 0.47). When considering each aspect, the aspect with the highest average value was arts, culture, traditions and local wisdom, at a high level ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.56). The aspect with the lowest average value was community organization and maintenance of peace and order, which was at a moderate level ($\bar{X} = 3.44$, S.D. = 0.42). Comparison of satisfaction of public services of Tron Subdistrict Municipality, Tron District, Uttaradit Province Categorized by gender, overall and in each aspect, there was no difference. Categorized by age, overall and in each aspect, namely management and conservation of natural resources and the environment, there was a statistically significant difference at the 0.05 level. Categorized by education level, overall and in each aspect, there was no difference.

Key word : People, Community, Local Government, Satisfaction, Public Services

บทนำ

การแก้ไขปัญหาและการสนองตอบความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นนั้น เดิมเป็นการ พิจารณาจากส่วนกลาง ซึ่งเป็นการคิดแบบเดียวกันทั่วประเทศโดยไม่ได้คำนึงถึงมุมมอง ความแตกต่างในด้านพื้นที่ ภูมิประเทศ วัฒนธรรม ภูมิปัญญา สภาพของปัญหาที่มีปัจจัย ต่างๆ ไม่เหมือนกัน และขาดการมีส่วนร่วมของประชาชนในท้องถิ่น แต่ปัจจุบันรัฐได้มีการกระจาย อำนาจการปกครองโดย สนับสนุนส่งเสริม ให้ท้องถิ่น พึ่งตนเอง และตัดสินใจในกิจการท้องถิ่น ได้เองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 รวมทั้งได้มอบอำนาจให้ประชาชน ในท้องถิ่นดำเนินการปกครองตนเอง และจัดตั้งบริการสาธารณะบาง ประการ เพื่อสนอง ตอบ ต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ดังที่ได้กำหนด ไว้ใน มาตรา 78 และ มาตรา 281 ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการ ดำเนินนโยบายการปกครอง การบริหาร บริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง อย่างอิสระตามขอบเขตของกฎหมาย ซึ่งเป็นไปตาม หลักการกระจาย อำนาจการปกครอง (Decentralization) ทั้งนี้เพื่อให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มี ส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา และความ ต้องการของตนเองภายใต้กรอบความคิดที่ว่าไม่มีองค์กร ราชการใดที่ใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด อยู่กับปัญหาความต้องการมากที่สุด ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึง นับว่าเป็นหน่วยงานราชการส่วน ท้องถิ่น ที่ได้รับการเลือกตั้ง จากประชาชนในท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการบริหารจัดการสาธารณะตาม กฎหมายเพื่อประโยชน์ สุขของชุมชนในท้องถิ่น

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดขึ้น ตามหลักการกระจายอำนาจการปกครองจากส่วนราชการมาสู่ ส่วนท้องถิ่น ซึ่งจัดทำขึ้นโดย บทบัญญัติของกฎหมาย มีฐานะเป็นนิติบุคคล ซึ่งจุดมุ่งหมายในการจัดตั้งองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อความต้องการประชาชนในท้องถิ่น ได้รับการบริการอย่างทั่วถึง และเป็นธรรม จากภาครัฐ โดยมีความเสมอภาคในการบริหารงาน และได้รับการแก้ไขปัญหาได้ถูกทาง รวมทั้งแก้ไขปัญหาให้ สอดคล้องกับความต้องการของประชาชน ในท้องถิ่นนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงเปรียบเสมือนตัวแทน ของรัฐบาลที่ใกล้ชิดกับประชาชน ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น แต่ละองค์กรมีปัญหาแตกต่างกันไป การบริหารงานเป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่จะนำองค์กรไปสู่เป้าหมายได้และการบริหารงานบุคคลในองค์กร เพื่อจะ เป็นการพัฒนาบุคลากรในองค์กร เพื่อให้ได้รับการพัฒนาเรียนรู้ระเบียบ กฎหมายใหม่ๆ อยู่เสมอ

องค์การบริหารส่วนตำบล เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบหนึ่ง ที่จำลองรูปแบบการปกครอง รัฐบาลส่วนกลางมาใช้ โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารบ้านเมืองตามครรลองของประชาธิปไตย ประชาชนในท้องถิ่นมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สามารถเข้าถึงบริการสาธารณะได้อย่างทั่วถึง และเป็นธรรม ประชาชนมีบทบาทในการตัดสินใจ การกำกับดูแลการตรวจสอบ ตลอดจนสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมของ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอย่างเต็มที่ ในส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะมีศักยภาพทางด้านการบริหาร จัดการและการคลังท้องถิ่นที่พึ่งตนเองและเป็นอิสระมากขึ้น ข้าราชการ พนักงาน และลูกจ้างขององค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ และเป็นกลไกหลักของประเทศในการบริการสาธารณะ

เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งยังมีหน้าที่และความรับผิดชอบสำคัญในอันที่ จะบำบัดทุกข์บำรุงสุข และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น โดยสอดคล้องกับนโยบายของ รัฐบาลและท้องถิ่น รวมถึงผู้บริหารและสภาท้องถิ่นจะเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และวิสัยทัศน์ ในการ

บริหารราชการส่วนภูมิภาคจะเปลี่ยนบทบาทจากฐานะผู้จัดทำบริการสาธารณะ มาเป็นผู้ให้บริการด้านความช่วยเหลือทางวิชาการ และกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีการกิจการให้บริการและอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้องกับชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชนด้านต่างๆ ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิต และสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าให้กับท้องถิ่น

จากภาระหน้าที่ ที่แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละหน่วย จำเป็นต้องรับผิดชอบ และดำเนินการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด ซึ่งนับได้ว่าเป็นเรื่องยาก ที่แต่ละหน่วยการปกครองจะสามารถจัดการกับภารกิจได้อย่างสำเร็จเพียงลำพัง อันอาจเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น การขาดงบประมาณที่เพียงพอ การไม่เพียงพอในด้านทรัพยากรบุคคล หรือปัญหาเรื่องความพร้อมของเครื่องมือเครื่องมือต่างๆ อีกทั้งปัจจุบันมีจำนวนประชากรและจำนวนบ้านเรือนเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อ สังคมเกิดการขยายตัวอย่างรวดเร็ว สภาพแวดล้อมก็เปลี่ยนไป เช่น ถนนชำรุดเสียหายเป็น บางช่วง มีความต้องการด้านไฟฟ้าส่องสว่าง และความต้องการด้านระบบประปา เพิ่มมากขึ้น ที่ผ่านมามององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้ดำเนินการจัดสรรงบประมาณ ด้านงานพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่ออำนวยความสะดวกสบายให้ประชาชนได้บางส่วน ซึ่งการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยังคงประสบปัญหา คือ ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้ครอบคลุมทั้งหมดทุกชุมชน เนื่องจากงบประมาณบางส่วนต้องถูกจัดสรรไปพัฒนาด้านอื่น ๆ อีกด้วย ซึ่งประชาชนอาจได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารงานดังกล่าวคลาดเคลื่อน และยังขาดความเข้าใจเกี่ยวกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ชัดเจน และประชาชนยังไม่มั่นใจว่า คณะผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้ความสำคัญและมีนโยบายในการพัฒนางานด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างไร ทำให้อาจมีทั้งเรื่องที่ประชาชนพอใจและไม่พอใจในความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและ อาจเกิดความขัดแย้งขึ้นได้

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าวจึงทำให้มีความสนใจที่จะศึกษาความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี ดำเนินการให้บริการอยู่นั้น มีประสิทธิผลมากน้อยเพียงใด สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้หรือไม่ และประชาชนเกิดความเข้าใจ มีความพึงพอใจ เกี่ยวกับความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนอย่างไร อันจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปเป็นแนวทางพัฒนา ปรับปรุง และให้ข้อเสนอแนะในการบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ เพื่อให้ประชาชนได้รับประโยชน์สูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี จำแนกตามสถานภาพทั่วไป

ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

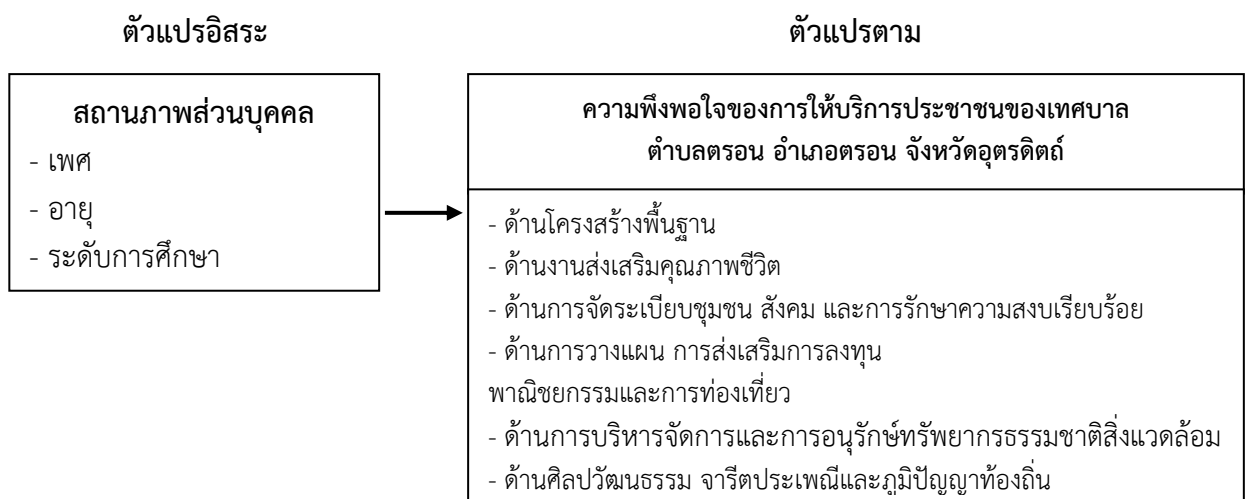
ในการศึกษาครั้งนี้มุ่งเน้นเพื่อจะศึกษาความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ และเพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ จำแนกตามสถานภาพทั่วไป และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ ผู้ศึกษาได้ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการให้บริการ
2. แนวคิดและยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
3. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความคาดหวังและความพึงพอใจ
5. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพขององค์กร
6. บริบทเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
8. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ผู้วิจัยสรุปเพื่อนำมาใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2562 ได้จัดแบ่งกรอบความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนออกเป็น 6 ด้าน (วุฒิสาร ตันไชย 2562 : 29) ดังนี้

รูปภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย ความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์

ขอบเขตการวิจัย

ในการศึกษาความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน

อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษา ดังนี้

1. พื้นที่ในการศึกษา คือ พื้นที่เทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์
2. ประชากร คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์

มีประชากรทั้งสิ้น 1,686 คน โดยเป็นประชากรชายทั้งสิ้น 812 คนและเป็นประชากรหญิงทั้งสิ้น 874 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ ที่ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยการเปิดตาราง Krejcie and Morgan (1970 : 608) ได้ขนาดกลุ่มจำนวน 310 คน และดำเนินการสุ่มตัวอย่าง โดยการเปิดตารางเลขสุ่มตัวอย่างจากการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เป็นการวิจัยโดยใช้แบบสอบถามวัดระดับความคิดเห็นความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ การวิจัยครั้งนี้ซึ่งเป็นแบบสอบถามปลายปิด (Close-Ended Questions) และแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพประชากร ได้แก่ เพศ อายุ และระดับการศึกษา ประกอบด้วยคำถาม 3 ข้อ ส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ มีลักษณะเป็นคำถามตรวจสอบรายการ (Check List) ส่วนที่ 3 เป็นคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับข้อเสนอแนะความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์

3. ขอบเขตด้านเนื้อหาการศึกษาความพึงพอใจ ของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์

4. ขอบเขตด้านระยะเวลา ผู้วิจัยได้ศึกษาความพึงพอใจของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ ตั้งแต่เดือน เมษายน 2567 ถึงเดือน กันยายน 2567 รวมเวลา 6 เดือน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	133	42.90
หญิง	177	57.10
รวม	310	100.00

จากตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุดได้แก่เพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 57.10 รองลงมาคือ เพศชาย จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 42.90

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 30 ปี	103	33.87
31 - 50 ปี	138	44.52
51 ปีขึ้นไป	69	22.26
รวม	310	100.00

จากตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุดได้แก่อายุตั้งแต่ 31 - 50 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 44.52 ลำดับถัดมาน้อยกว่า 30 ปี จำนวน 103 คน คิดเป็น ร้อยละ 33.87 และ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 22.26

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ จำแนกเป็นรายด้าน

ความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1.ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	3.63	0.41	มาก
2.ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต	3.48	0.44	ปานกลาง
3.ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย	3.44	0.42	ปานกลาง
4.ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว	3.60	0.44	มาก
5.ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม	3.68	0.52	มาก
6.ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น	3.69	0.56	มาก
เฉลี่ย	3.59	0.47	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า ความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59, S.D.=0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือ ด้านศิลปวัฒนธรรมจารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.69, S.D.=0.56$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคมการรักษาความสงบเรียบร้อยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.44, S.D.=0.42$)

ข้อเสนอแนะของประชาชนต่อความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตำบลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์

เทศบาลต้องมีความยืดหยุ่นในการบริหารงานตามโครงสร้างเพื่อให้เกิดความคล่องตัวและความรวดเร็วในการบริหารงานเพื่อให้เทศบาลบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้ มีการกำหนดแผนปฏิบัติงานและแผนพัฒนาท้องถิ่นให้ตรงกับความต้องการของประชาชนในพื้นที่ รวมถึงประชาสัมพันธ์ให้กับประชาชนและ

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรเพื่อให้ประชาชนทราบถึงแนวทางและวิธีการปฏิบัติงานขององค์กร มีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับกิจกรรมบริการของหน่วยงานให้ไปถึงประชาชนในท้องถิ่นรับทราบถึงภารกิจของส่วนงานต่าง ๆ โดยจัดทำเอกสารแผ่นพับแจ้งเวียนไปยังหมู่บ้านที่อยู่ในเขตเทศบาล เพื่อให้ประชาชนมีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เทศบาลได้ทำไป ซึ่งจะส่งผลให้ประชาชนมีความตื่นตัวและเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารท้องถิ่นของตนเองมากขึ้น และนำเอาผลการวัดระดับความพึงพอใจของประชาชน และ ตัวชี้วัดอื่นที่มีความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เทศบาลได้ดำเนินการมาประเมิน, วิเคราะห์ และสร้างแผนงานปรับปรุงพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

บทสรุป และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิตถ์ ผลการศึกษาผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1.สถานภาพของกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิเคราะห์พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มากที่สุดได้แก่เพศหญิง จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 57.10 อายุตั้งแต่ 31 - 50 ปี จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 44.52 ระดับการศึกษาระดับประถม - มัธยมศึกษา จำนวน 167 คน คิดเป็นร้อยละ 53.87

2.ความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิตถ์

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิตถ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59, S.D.=0.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63, S.D.=0.41$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือการก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาถนนและสะพานทางเท้าทำให้ประชาชนสัญจรไปมาได้สะดวกอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.79, S.D.=0.37$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือการก่อสร้างปรับปรุงบำรุงท่อระบายน้ำและรางระบายน้ำอย่างทั่วถึงอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.44, S.D.=0.46$)

ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48, S.D.=0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การจัดตั้ง/ปรับปรุง/บริหารจัดการ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.61, S.D.=0.40$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือการให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็น ผู้พิการและด้อยโอกาส อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.35, S.D.= 0.47$)

ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.44, S.D.=0.42$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยกับประชาชนในพื้นที่และช่วยเหลือผู้ประสบภัย มีการจัดหา อุปกรณ์ป้องกันสาธารณภัยแก่ชุมชน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.64, S.D.=0.39$) ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสร้างค่านิยมในการมีส่วนร่วมและการแสดงความคิดเห็นความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและการสร้างความเข้มแข็งชุมชน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.32, S.D.=0.45$)

ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.60, S.D.=0.44$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การเปิดโอกาสให้ประชาชนในพื้นที่ ที่เข้ามามีส่วนร่วมในการอนุรักษ์พัฒนาและได้รับประโยชน์จากแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในพื้นที่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.71, S.D.=0.39$) ,ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ทำการค้าขายจำหน่ายสินค้าและการหาตลาด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.42, S.D.=0.45$)

ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.68, S.D.=0.52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ด้านการกำจัดขยะ เช่น การคัดแยกขยะอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.81, S.D.=0.51$), ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การส่งเสริมความรู้การจัดระบบบำบัดน้ำเสียมลภาวะเป็นพิษ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.48, S.D.=0.55$)

ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.86, S.D.=0.75$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือการจัดกิจกรรมด้านสืบสานประเพณี เช่น ประเพณีสงกรานต์, ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาฯลฯ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.83, S.D.=0.59$), ข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การสืบทอดวัฒนธรรมและการจัดการแหล่งเรียนรู้ อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X}=3.49, S.D.=0.54$)

แสดงผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จำแนกตามระดับการศึกษาโดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ สามารถนำประเด็นที่สำคัญมาอภิปรายผล ดังนี้

จากผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุตรดิตถ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59, S.D.=0.47$) เพราะว่า มีการให้บริการในด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เนื่องจากมีการจัดกิจกรรมด้านสืบสานประเพณี เช่น ประเพณีสงกรานต์, ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษาฯลฯ และด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ด้านการกำจัดขยะ เช่นการคัดแยกขยะ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของธิดารัตน์ คำภามูล (2562 : 81) ได้ศึกษาเรื่องคุณภาพความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมากเพราะ ผลการดำเนินงานของขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้สูงสุด

ฉะนั้นผู้บริหารเพราะความสำคัญกับโครงการที่ผ่านการประชาคมในระดับหมู่บ้านที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นนำไปสู่การปฏิบัติจริงเพิ่มมากขึ้น และการเข้าถึงพื้นที่เพื่อสำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดและให้ดำเนินการให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติสูงสุด

ด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.63, S.D.=0.41$) เพราะว่าการก่อสร้างปรับปรุงบำรุงรักษาถนนและสะพานทางเท้าทำให้ประชาชนสัญจรไปได้สะดวกและการขยายเขตบริการไฟฟ้า/ไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงทำให้ประชาชนได้รับครบทุกครัวเรือนซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ประทุมพร พลายเมือง (2561 : 41) ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลปทุมธานี อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี ผลการสำรวจพบว่าประชาชนมีความพึงพอใจต่อการดำเนินงานทุกยุทธศาสตร์การพัฒนาอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมาก 3 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านยุทธศาสตร์วางแผนส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว และด้านโครงสร้างพื้นฐานเพราะการก่อสร้างและบำรุงรักษาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการต้องใช้งบประมาณมาก ในขณะที่องค์การบริหารส่วนตำบลปทุมธานี อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี มีงบประมาณประจำปีจำนวนจำกัด อีกทั้งถูกควบคุมในเรื่องการกู้เงินมาลงทุน และห้ามไม่ให้จัดสรรงบประมาณลงทุนระยะหลายปีติดต่อกัน ท้องถิ่นส่วนใหญ่จึงต้องไปแย่งชิงเงินอุดหนุนโครงการลงทุนจากรัฐบาล ซึ่งต้องอาศัยเส้นสายพรรคพวกทางการเมืองระดับชาติเป็นหลัก นับเป็นข้อจำกัดที่ท้าทายผู้บริหารท้องถิ่นมากพอสมควรในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อเอื้ออำนวยความสะดวกสบายที่ดี และประโยชน์สุขของสังคม ตามนโยบาย และแผนพัฒนาที่ปรับเปลี่ยนโดยมูลเหตุจากปัจจัยภายใน และนอกประเทศ อาทิ วิกฤติเศรษฐกิจ ภัยพิบัติ และตระหนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขณะเดียวกันยังจำเป็นต้องบำรุงรักษา หรือขยายขีดความสามารถโครงสร้างพื้นฐานเดิม ให้ใช้งานได้ และเกิดประโยชน์สูงสุด โครงสร้างพื้นฐานในอนาคต ต้องมุ่งใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม และยั่งยืน

ผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุดรธานี

จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกันเพราะว่าเพศไม่มีผลกับความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบลเนื่องจากมีการให้บริการที่เสมอภาคซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ปราณี อินทวงศ์ (2560:58 – 65) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ประสิทธิภาพการให้บริการขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบลบางกระดี อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี พบว่าประสิทธิภาพการให้บริการอยู่ในระดับมาก ผู้ใช้บริการที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับผลการให้บริการไม่แตกต่างกัน

จำแนกตามอายุ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนรายด้าน คือ ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เพราะว่ายูที่ต่างกัน ทำให้มีแนวคิดในการให้บริการในด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม แตกต่างกันไป ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ประภัศร อะวะดี (2560 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลโพธิ์สา อำเภอท่าบ่อ

จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัย พบว่าผลการเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลตำบลโพนสา อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ที่จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษาและอาชีพต่างกัน พบว่าแตกต่างกัน

จากผลการศึกษา พบว่า ความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิษฐ์ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=3.59$, S.D.= 0.47) เพราะว่า มีการให้บริการในด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เนื่องจากมีการจัดกิจกรรมด้านสืบสานประเพณี เช่น ประเพณีสงกรานต์, ประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา ฯลฯ และด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีความรู้ด้านการกำจัดขยะ เช่น การคัดแยกขยะ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ อิตารัตน์ คำภามูล (2562 : 81) ได้ศึกษาเรื่องคุณภาพความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลตำบลบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่าคุณภาพความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลบางไทร อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา อยู่ในระดับมากเพราะ ผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลสามารถตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนได้สูงสุด ฉะนั้นผู้บริหารเพราะความสำคัญกับโครงการที่ผ่านการประชาคมในระดับหมู่บ้านที่บรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่น นำไปสู่การปฏิบัติจริงเพิ่มมากขึ้น และการเข้าถึงพื้นที่เพื่อสำรวจปัญหาและความต้องการของประชาชนให้มากขึ้น เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาได้ตรงจุดและให้ดำเนินการให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนและประเทศชาติสูงสุด

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

ในการวิจัยเรื่อง ความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนของเทศบาลตรอน อำเภอตรอน จังหวัดอุดรดิษฐ์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะแนวทางในการแก้ไข พัฒนาปรับปรุงดังนี้

1. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาที่พบคือ ขาดการก่อสร้างปรับปรุงบำรุงทอระบายน้ำและรางระบายน้ำอย่างทั่วถึง ผู้บริหารท้องถิ่นควรมีการวางแผนในการดำเนินงานและแผนการตรวจสอบเมื่อพบปัญหาดำเนินการก่อสร้างหรือปรับปรุงบำรุงทอระบายน้ำและรางระบายน้ำและจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงาน
2. ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต ปัญหาที่พบคือ ขาดการให้ความสำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็น ผู้พิการและด้อยโอกาส ผู้บริหารท้องถิ่นควรมีการจัดทำฐานข้อมูลเด็กและเยาวชน ซึ่งเป็น ผู้พิการและด้อยโอกาส เพื่อเป็นข้อมูลในการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมให้ประชาชนรวมกลุ่มกันเพื่อหาทางช่วยเหลือตัวเองให้ได้ในระยะยาว เช่น ส่งเสริมการจัดตั้งกลุ่มการออมเพื่อสวัสดิการ สหกรณ์ ฯลฯ เป็นต้น
3. ด้านการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อยปัญหาที่พบคือ ขาดการสร้างค่านิยมในการมีส่วนร่วมและการแสดงความคิดเห็น ความรับผิดชอบต่อส่วนรวมและการสร้างความเข้มแข็งชุมชน ผู้บริหารท้องถิ่นควรมีการจัดกิจกรรมเพื่อให้ความรู้ในการมีส่วนร่วมและการแสดงความคิดเห็นในการดำเนินงานพัฒนาตำบล

4. ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยวปัญหาที่พบคือ ขาดการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ทำการค้าขายจำหน่ายสินค้าและการหาตลาด ผู้บริหารท้องถิ่นควรมีการส่งเสริมช่องทางการริเริ่มธุรกิจ การค้าขายจำหน่ายสินค้าและการหาตลาด

5. ด้านการบริหารจัดการ และการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมปัญหาที่พบคือ ขาดการส่งเสริมความรู้การจักระบบบำบัดน้ำเสียมลภาวะเป็นพิษผู้บริหารท้องถิ่นควรมีการจัดทำเอกสารเผยแพร่ความรู้ และจัดอบรมการจักระบบบำบัดน้ำเสียมลภาวะเป็นพิษ และส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบน้ำเสียและมลภาวะ

6. ด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น ปัญหาที่พบคือ ขาดการสืบทอดวัฒนธรรมและการจัดการแหล่งเรียนรู้ ผู้บริหารท้องถิ่นควรจัดให้มีแหล่งเรียนรู้และให้ความสำคัญและจำเป็นต่อวิถีชีวิตของคนในชุมชนในปัจจุบันและอนาคต เพื่อทำการอนุรักษ์และสืบทอดไปยังอนุชนรุ่นหลัง

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพเรื่องทัศนคติในการให้บริการของพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล และ ทัศนคติของประชาชนว่าองค์การบริหารส่วนตำบลควรเป็นอย่างไร เนื่องจากประชาชนยังมีความคิดว่า องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่แก้ปัญหาดัง ๆ ให้ชุมชนเป็นหลัก มากกว่าการที่ประชาชนเข้าร่วมจัดการปัญหาของตนเอง

2. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสภาพการปฏิบัติงานกับผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

3. ควรศึกษาปัจจัย เช่น จำนวนประชากรและสภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ต่อความพึงพอใจของการให้บริการประชาชนขององค์การบริหารส่วนตำบล

เอกสารอ้างอิง

กุลธน ธนาพงศธร. (2560). **ประโยชน์และบริการ**. ในเอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล.

สาขาวิทยาการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ฉัตยาพร เสมอใจ. (2562). **การจัดการและการตลาดบริการ**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

ชัยสมพล ชาวประเสริฐ. (2560). **การตลาดบริการ**. กรุงเทพฯ : บริษัท ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด.

ชูวงศ์ ฉายะบุตร. (2560). **การปกครองท้องถิ่นไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น.

เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์. (2562). **การพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ : แนวคิดใหม่ของการจัดการ**

ภาครัฐจัดการสมัยใหม่. นนทบุรี :มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

จิตรรัตน์ คำภามูล. (2562). **คุณภาพการให้บริการสาธารณะของพนักงานเทศบาลตำบลบางไทร**

อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

นันท์วัฒน์ บรมานันท์(2562). **การปกครองส่วนท้องถิ่น**. พิมพ์ครั้งที่5, กรุงเทพฯ: วิทยุชน.

- บุญชม ศรีสะอาด(2562). **หลักการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น
- ปฐม มณีโรจน์. (2562). **พฤติกรรมมนุษย์กับการพัฒนาตนเอง**. กรุงเทพฯ : อีระป๋อมวรรณกรรม.
- ประทุมพร พลายเมือง. (2560). **ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการของเทศบาลนครอุบลราชธานี**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์.
- ประภัสสร อะวะดี. (2560). **ความพึงพอใจของประชาชนที่มีต่อการบริการสาธารณะ ของเทศบาลตำบลโนนสา อำเภอบำบอ จังหวัดหนองคาย**. วิทยานิพนธ์ รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ประยูร กาญจนดุล. (2562). **กฎหมายปกครอง**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปราณี อินทวงศ์. (2560). **ประสิทธิผลของการให้บริการของเทศบาลตำบลบางกระดี่ อำเภอมืองจังหวัดปทุมธานี**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- พงศ์สุรีย์ ชาญตะบะ. (2560). **ประสิทธิผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบางนาอำเภอมหาราช จังหวัดพระนครศรีอยุธยา**. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

JGSI

Journal of Governance and Social Innovation

วิทยาลัยกฎหมายและการปกครอง ชั้น 2 อาคารเฉลิมพระเกียรติ 50 พรรชนาหวชิราลวกรณ มหาวิทยาลัยราชภัฏศรีสะเกษ
319 ถนนไทยพันทา หมู่ 8 ตำบลโพธิ์ อำเภอเมือง จัหวัดศรีสะเกษ 33000 โทรศัพท์ 09 3123 3696 แฟกซ์ 0 4564 3607
Email: journal.clg.sskru@gmail.com